

II

(Muud kui seadusandlikud aktid)

MÄÄRUSED

KOMISJONI RAKENDUSMÄÄRUS (EL) 2015/262,

17. veebruar 2015,

milles sätestatakse hobuslaste identifitseerimise meetodeid käsitlevad eeskirjad kooskõlas nõukogu direktiividega 90/427/EMÜ ja 2009/156/EÜ (hobusepassi käsitlev määrus)

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse nõukogu 26. juuni 1990. aasta direktiivi 90/427/EMÜ zootehniliste ja genealoogiliste tingimuste kohta ühendusesisesel kauplemisel hobuslastega, ⁽¹⁾ eriti selle artikli 4 lõike 2 punkte c ja d, artikli 6 lõike 2 teist taanet ja artikli 8 lõike 1 esimest lõiku,

võttes arvesse nõukogu 30. novembri 2009. aasta direktiivi 2009/156/EÜ hobuslaste liikumist ja kolmandatest riikidest importimist reguleerivate loomatervishoiuõuete kohta, ⁽²⁾ eriti selle artikli 4 lõiget 4,

ning arvestades järgmist:

- (1) Direktiivis 90/427/EMÜ on sätestatud zootehnilised tingimused, mis kehtivad hobuslastega liidusesisesel kauplemisel. Selle direktiivi kohaselt peavad liikmesriigid tagama, et kui registreeritud hobuslasi viiakse ühest kohast teise, on nendega kaasas identifitseerimisdokument, mille on väljastanud tõuaretajate heakskiidetud organisatsioonid või ühendused.
- (2) Direktiivis 2009/156/EÜ on sätestatud hobuslaste liikumist ja kolmandatest riikidest importimist reguleerivad loomatervishoiuõud. Selles on sätestatud, et registreeritud hobuslased tuleb identifitseerida identifitseerimisdokumendi alusel, mis on väljastatud kooskõlas direktiiviga 90/427/EMÜ või mille on väljastanud mis tahes rahvusvaheline ühendus või organisatsioon, kes tegeleb võistlus- või võidusõiduhobustega. Aretuseks ja tootmiseks ettenähtud hobuslased tuleb identifitseerida komisjoni poolt kehtestatud meetodiga.
- (3) Alates 1. juulist 2009 kohaldatavas komisjoni määruses (EÜ) nr 504/2008 ⁽³⁾ on sätestatud liidus sündinud või liitu imporditud hobuslaste identifitseerimist käsitlevad eeskirjad ja hobuslaste identifitseerimisdokument (hobusepass), mis on mitmeotstarbeline dokument loomade ja inimeste tervise kaitsmiseks ning zootehnika ja ratsaspordiga seotud vajaduste rahuldamiseks. Selles määruses on põhitähelepanu pööratud identifitseerimisdokumendile kui identifitseerimissüsteemi põhielemendile ning sellega on ette nähtud ainult võimalus lisada arvukate identifitseerimisdokumendi väljastavate asutuste andmebaasides olev teave kesksesse andmebaasi või liita oma andmebaas keskse andmebaasiga samasse võrku.
- (4) Liikmesriikidel on olnud raskusi määrusega (EÜ) nr 504/2008 ettenähtud meetmete rakendamisel. Need raskused on peamiselt seotud hobuslaste identifitseerimisega identifitseerimisdokumendi alusel.

⁽¹⁾ EÜT L 224, 18.8.1990, lk 55.

⁽²⁾ ELT L 192, 23.7.2010, lk 1.

⁽³⁾ Komisjoni määrus (EÜ) nr 504/2008, 6. juuni 2008, millega rakendatakse nõukogu direktiivid 90/426/EMÜ ja 90/427/EMÜ hobuslaste identifitseerimise meetoditega seoses (ELT L 149, 7.6.2008, lk 3).

- (5) Liikmesriikides tehtud uuringutest on ilmnunud, et identifitseerimisdokumentidega on seotud palju pettusi. Peamine risk seisneb selles, et toidutarneahelasse tuuakse ebaseaduslikult tagasi hobuslased, keda varem ei ole lubatud inimtoiduks tappa ja keda on ravitud toiduloomade puhul lubamatute ravimitega. Pärast komisjoni otsuse 2000/68/EÜ⁽¹⁾ vastuvõtmist on tuhandete hobuslaste puhul inimtoiduks tapmine pöördumatult välistatud. Kuna tarbetute ja soovimatute hobuslaste puhul, keda ei ole lubatud tappa inimtoiduks, puuduvad muud võimalused kui looma eluaegne pidamine, on tekkinud loomade tervise ja heaolu seisukohast tõsiste tagajärgedega olukorrad, kus loom on jäetud hoolitsuseta või hüljatud. See probleem on praeguse majandusliku olukorra tõttu muutunud eriti suureks ja sellise hobuse pidamine, keda aktiivselt ei kasutata, on muutunud liiga kulukaks. Teatavates liikmesriikides on olukord muutunud nii halvaks, et pädevad asutused on kehtestanud tarbetute hobuste toidutarneahela välise tapmise programmid.
- (6) Viimastel aastatel on hakanud levima karjatamine piiritlemata alal (*fly-grazing*), mis tekitab probleeme karjamaa omanikele, sest õiguslikust seisukohast on neist saanud hobuslase pidajad ja neile on tahtmatult pandud kohustus täita määruse (EÜ) nr 504/2008 kohaseid kohustusi. Kõnealuste hobuslaste ebaselge staatus võib olla probleem liidu eeskirjade nõuetekohasel järgimisel ka muudes valdkondades.
- (7) On selgunud, et identifitseerimisdokumendi väljastavate asutuse poolt dokumendi väljastamise ajal andmebaasi sisestatud teave vananeb kiiresti. Seepärast on pädeval asutusel väga raske, kui mitte täiesti võimatu, sertifikaadi väljastamise või identifikatsiooni jaoks kontrollida, kas identifitseerimisdokument on autentne ja selles olev teave ajakohane ja tõene ning ega seda ei ole ebaseaduslikult muudetud, eelkõige seoses tapmiseks ettenähtud loomade staatusega või selleks, et registreeritud hobuslaste liikumisel kehtiksid leebemad loomade tervise ja heaolu nõuded.
- (8) Enamikus liikmesriikides ei ole hobusepassi väljastavate eri asutuste andmebaasid omavahel ühendatud ning õiguslikel ja halduslikel põhjustel ei ole hobusepassi väljastamise jaoks ühe ainsa asutuse kasutamine võimalik. Seepärast peetakse keskse andmebaasi loomist kõige paremaks võimaluseks direktiivide 90/427/EMÜ ja 2009/156/EÜ kohaste eri osaliste vahel hobuslaste identifitseerimisdokumentide haldamiseks vajaliku teabe vahetamiseks ja ajaliseks ühtlustamiseks, et anda nõutavad loomatervise tagatised ning võimaldada loomade heaolu ja inimeste tervist käsitlevate selliste liidu õigusaktide sätete kohaldamine, mille eelduseks on hobuslaste nõuetekohane ja usaldusväärne identifitseerimine.
- (9) 2013. aastal seoses hobuselihaga tekkinud olukorra tõttu tehtud komisjoni uuringust on selgunud, et 23 liikmesriiki on loonud keskse andmebaasi ning kahes liikmesriigis on eraldi andmebaas registreeritud hobuslaste jaoks ja aretuseks ja tootmiseks ettenähtud hobuslaste jaoks. Kolmes liikmesriigis, milles on umbes 20 % liidu 6,7 miljonist hobuslasest, ei ole keskset andmebaasi.
- (10) Seepärast on vaja läbi vaadata liidus hobuslaste identifitseerimiseks kasutatav süsteem, et tagada selle ohutus ja kasutajasõbralikkus.
- (11) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 882/2004⁽²⁾ I lisas loetletud territooriumidele imporditavate hobuslaste suhtes kehtivad direktiivi 2009/156/EÜ kohaselt kehtestatud tingimused ja kõnealustele territooriumidele on lubatud importida komisjoni otsuse 2004/211/EÜ⁽³⁾ lisas loetletud kolmandatest riikidest pärit hobuslasi. Komisjoni otsuses 93/197/EMÜ⁽⁴⁾ kehtestatud tingimuste alusel tuuakse liitu igal aastal tavapärastel 4 000 registreeritud hobuslast ja aretuseks ja tootmiseks ettenähtud hobuslast.

(1) Komisjoni otsus 2000/68/EÜ, 22. detsember 1999, millega muudetakse otsust 93/623/EMÜ ja kehtestatakse aretamiseks ning tootmiseks ettenähtud hobuslaste identifitseerimine (EÜTL 23, 28.1.2000, lk 72).

(2) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EÜ) nr 882/2004, 29. aprill 2004, ametlike kontrollide kohta, mida tehakse sööda- ja toidulaste õigusnormide ning loomatervishoidu ja loomade heaolu käsitlevate eeskirjade täitmise kontrollimise tagamiseks (ELT L 165, 30.4.2004, lk 1).

(3) Komisjoni otsus 2004/211/EÜ, 6. jaanuar 2004, millega kehtestatakse kolmandate riikide ja nende territooriumi osade loetelu, millest liikmesriigid lubavad importida eluhobuslasi ning hobuslaste spermat, munarakke ja embrüoid, ning millega muudetakse otsuseid 93/195/EMÜ ja 94/63/EÜ (ELT L 73, 11.3.2004, lk 1).

(4) Komisjoni otsus 93/197/EMÜ, 5. veebruar 1993, loomatervishoiu nõuete ja veterinaarsertifikaatide kohta registreeritud hobuslaste ning aretamiseks ja tootmiseks ettenähtud hobuslaste impordil (EÜTL 86, 6.4.1993, lk 16).

- (12) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (EL) nr 952/2013⁽¹⁾ sätestatud tolliprotseduuride kohaldamisel on vajalik osutada ka nõukogu määrusele (EMÜ) nr 706/73⁽²⁾. Määruses (EMÜ) nr 706/73 on sätestatud, et alates 1. septembrist 1973 kohaldatakse Kanalisaartel ja Mani saarel veterinaarõigusaktide puhul liidu eeskirju.
- (13) Komisjoni otsuses 96/78/EÜ⁽³⁾ on sätestatud kriteeriumid, mis käsitlevad aretuseks ettenähtud registreeritud hobuslaste tõuraamatusse kandmist ja seal registreerimist. Kõnealuse otsusega on muu hulgas nõutud, et oma tõu tõuraamatu põhiosasse kandmiseks peab hobuslane olema identifitseeritud vahetult peale sündimist kooskõlas tõuraamatu eeskirjadega, mille kohaselt peab olema nõutud vähemalt paaritamistunnistust. Liidu õigusaktide ühtluse huvides ja nende lihtsamaks kohaldamiseks ei tohiks identifitseerimisdokumenti käsitlevad eeskirjad takistada selliste eeskirjade kohaldamist, mis käsitlevad hobuslaste identifitseerimist tõuraamatusse kandmise eesmärgil.
- (14) Käesolevas määruses sätestatud hobuslaste identifitseerimismeetodid peaksid olema samuti kooskõlas komisjoni otsusega 92/353/EMÜ⁽⁴⁾ tunnustatud tõuaretajate organisatsioonide poolt kehtestatud põhimõtetega. Kõnealuse otsuse kohaselt kehtestab hobuslaste identifitseerimise, tõuraamatu klassideks jaotamise ja tõuraamatusse liinide kandmise põhimõtted originaaltõuraamatut pidav organisatsioon või ühing.
- (15) Selleks et tagada kõikide liidu hobuslaste identifitseerimisdokumentide ja andmete registreerimise kvaliteet, peaksid liikmesriigid tagama, et tõuaretajate organisatsioonide või ühenduste poolt loodud tõuraamatutesse kantud või seal registreeritud hobuslaste identifitseerimissüsteemid vastavad identifitseerimisdokumentide väljastamise osas tingimustele, mis käsitlevad pädeva asutuse poolt aretuseks ja tootmiseks ettenähtud hobuslaste identifitseerimisdokumente väljastavate asutuste määramist.
- (16) Rangelt direktiivi 2009/156/EÜ artikli 2 punkti b kohaldamisalasse kuuluv hobuslaste määratlus peaks olema kooskõlas liidu õigusaktides, näiteks nõukogu määruse (EMÜ) nr 3626/82⁽⁵⁾ ja komisjoni määruse (EL) nr 206/2010⁽⁶⁾ lisades kasutatud taksonoomiaga.
- (17) Kuna nõukogu direktiivis 92/35/EMÜ⁽⁷⁾ sätestatud ettevõtte määratlus hõlmab looduskaitsealasid, kus hobuslased elavad vabalt, ja on seega laiem kui direktiivis 2009/156/EÜ sätestatud määratlus, on asjakohane, et käesolevas määruses sätestatud ettevõtte määratlus hõlmaks ka kõnealuseid looduskaitsealasid.
- (18) Veterinaarjärelevalvet, mis on vajalik loomatervishoiualaste garantiide andmiseks direktiivi 2009/156/EÜ kohaselt, saab tagada üksnes juhul, kui pädev asutus on teadlik ettevõttest sellisena, nagu see on kõnealuses direktiivis määratletud. Sarnased nõuded tulenevad ka Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 854/2004⁽⁸⁾ I lisa I jao II peatüki A osa kohaldamisest hobuslaste kui toiduloomade suhtes. Võttes arvesse, et hobuslaste liikumine on sage, ei oleks siiski asjakohane luua süsteemi, milles hobuste liikumist käsitlevat teavet oleks võimalik jälgida reaalajas. Selle asemel peaks pädevale asutusele olema pigem kättesaadavad identifitseerimisandmed ning selleks peaks igas liikmesriigis olema keskandmebaas, et hallata liikmesriigis peetavate hobuslaste kohta käivat teavet.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EL) nr 952/2013, 9. oktoober 2013, millega kehtestatakse liidu tolliseadustik (ELT L 269, 10.10.2013, lk 1).

⁽²⁾ Nõukogu määrus (EMÜ) nr 706/73, 12. märts 1973, Kanalisaarte ja Mani saare suhtes kohaldatava põllumajandustoodetega kauplemist käsitleva ühenduse korra kohta (EÜT L 68, 15.3.1973, lk 1).

⁽³⁾ Komisjoni otsus 96/78/EÜ, 10. jaanuar 1996, milles sätestatakse tõuaretuseks ettenähtud hobuslaste tõuraamatusse kandmise kriteeriumid (EÜT L 19, 25.1.1996, lk 39).

⁽⁴⁾ Komisjoni otsus 92/353/EMÜ, 11. juuni 1992, milles sätestatakse registreeritud hobuslaste tõuraamatuid pidavate või asutavate organisatsioonide ja ühingute tunnustamise kriteeriumid (EÜT L 192, 11.7.1992, lk 63).

⁽⁵⁾ Nõukogu määrus (EMÜ) nr 3626/82, 3. detsember 1982, ohustatud looduslike looma- ja taimeliikidega rahvusvahelise kauplemise konventsiooni ühenduses rakendamise kohta (EÜT L 384, 31.12.1982, lk 1).

⁽⁶⁾ Komisjoni määrus (EL) nr 206/2010, 12. märts 2010, millega kehtestatakse nende kolmandate riikide, territooriumide või nende osade loetelud, kust on lubatud Euroopa Liitu tuua teatavaid loomi ja värsket liha, ning veterinaarsertifitseerimise nõuded (ELT L 73, 20.3.2010, lk 1).

⁽⁷⁾ Nõukogu direktiiv 92/35/EMÜ, 29. aprill 1992, milles sätestatakse hobuste Aafrika katku kontrollieskirjad ja tõrjemeetmed (EÜT L 157, 10.6.1992, lk 19).

⁽⁸⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EÜ) nr 854/2004, 29. aprill 2004, millega kehtestatakse erieeskirjad inimtoiduks ettenähtud loomsete saaduste ametlikuks kontrollimiseks (ELT L 139, 30.4.2004, lk 206).

- (19) Liidu õigusaktide kohaselt tehakse vahet loomaomanikel ja loomapidajatel. Termin „loomapidaja” on määratletud ja kasutusel Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (EÜ) nr 1760/2000 ⁽¹⁾. Seevastu direktiivis 2009/156/EÜ osutatakse looma omanikule või aretajale. Direktiivis 92/35/EMÜ on esitatud mõlemat mõistet hõlmav määratlus. Kuna liidu ja riiklike õigusaktide alusel ei ole hobuslase omanik tingimata hobuslase eest vastutav isik, on asjakohane selgitada, et esmajoones peaks hobuslase pidaja, kes võib ühtlasi olla ka looma omanik, vastutama tema identifitseerimise eest vastavalt käesolevale määrusele.
- (20) Liikmesriikide õigusaktide või teatavate väljastavate asutuste nõude kohaselt tuleb teave looma omaniku kohta kanda identifitseerimisdokumenti ja seejärel ka väljastava asutuse peetavasse andmebaasi. Teavet omaniku või omaniku muutumise kohta esitatakse eri vormis, nt omandiõigust kinnitavas sertifikaatides või registreerimiskaartides, sealhulgas „carte d'immatriculation”, mida ühes liikmesriigis edukalt kasutatakse.
- (21) Nõukogu direktiivis 2008/73/EÜ ⁽²⁾ on sätestatud, et liikmesriigid peavad koostama ja hoidma ajakohasena veterinaar- ja zootehnika valdkonnas heakskiidetud asutuste loetelud ja tegema need teistele liikmesriikidele ja üldsusele kättesaadavaks. Et lihtsustada teiste liikmesriikide ja üldsuse jaoks juurdepääsu heakskiidetud asutuste loeteludele, peaksid liikmesriigid tegema need loetelud kättesaadavaks elektrooniliselt internetipõhise teabelehekülje vormis. Komisjon peaks liikmesriike nende loetelude teiste liikmesriikide ja üldsuse jaoks kättesaadavaks tegemisel abistama, nähes selleks ette veebisaidi internetiaadressi; sellel veebisaidil tuleks esitada liikmesriikide internetipõhiste teabelehekülgede lingid.
- (22) Et lihtsustada liikmesriikidevahelist elektroonilist teabevahetust ja tagada läbipaistvus ja arusaadavus, on oluline, et need loetelud oleks esitatud kõikjal liidus ühtses vormis. Seepärast on komisjoni otsuses 2009/712/EÜ ⁽³⁾ kehtestatud näidised, mille kohaselt tuleb kujundada liikmesriikide internetipõhistel teabelehekülgedel esitatavad eespool nimetatud loetelud.
- (23) Määruses (EÜ) nr 504/2008 on sätestatud, et hobuslasi tohib pidada ainult juhul, kui need on identifitseeritud kooskõlas selle määrusega. Komisjon on pidanud vastama mitmele kaebusele seoses koduhobuste populatsioonidega, kes elavad väljaspool ettevõtet tingimustes, mis ei olnud vastavuses kõnealuses määruses määratletud poolmetsikute tingimustega. Seepärast on vaja selgitada, et liidus elavad hobuslased tuleb identifitseerida, ja sätestada erand juhuks, kui seda tingimust ei ole võimalik täita.
- (24) Liidus elavad hobuslased tuleks identifitseerida eluaegse identifitseerimisdokumendiga, milles on nende identiteedi kontrollimiseks esitatud hobuslase sõnaline kirjeldus ja joonis ning looma individuaalsed tunnused. Kõnealused tunnused võivad olla päritud, nagu rohkem kui kolm pöörist, kastanid, valged alad, haruldased silmapigmenti defektid, püsivad vigastused, aga ka silma vikerkesta või võrkkesta detailirohked struktuurid ja spetsiifilised geneetilised markerid (DNA profiil), või saadud, nagu rakmete hõõrumisest tekkinud depigmentatsioon ja armid, sealhulgas täkkude kastreerimise tõttu saadud armid, või põletusmärk.
- (25) Identifitseerimisdokumenti ei tohiks välja anda, kui dokumenti ei ole märgitud vajalikud identifitseerimisandmed, mis tuleb registreerida dokumenti väljastava asutuse andmebaasis kooskõlas käesoleva määrusega.
- (26) Lisaks sellele tuleks direktiivis 90/427/EMÜ sätestatud ja identifitseerimisdokumenti lisatavas päritolusertifikaadis esitada kogu vajalik teave, et tagada teise tõuraamatusse kantavate hobuslaste kandmine tõuraamatu sellesse klassi, mille kriteeriumidele nad vastavad.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EÜ) nr 1760/2000, 17. juuli 2000, veiste identifitseerimise ja registreerimise süsteemi loomise, veiseliha ja veiselihatoodete märgistamise ning nõukogu määruse (EÜ) nr 820/97 kehtetuks tunnistamise kohta (EÜT L 204, 11.8.2000, lk 1).

⁽²⁾ Nõukogu direktiiv 2008/73/EÜ, 15.7.2008, millega lihtsustatakse nimekirjade koostamise ja andmete avaldamise korda veterinaar- ja zootehnika valdkonnas ning muudetakse direktiive 64/432/EMÜ, 77/504/EMÜ, 88/407/EMÜ, 88/661/EMÜ, 89/361/EMÜ, 89/556/EMÜ, 90/426/EMÜ, 90/427/EMÜ, 90/428/EMÜ, 90/429/EMÜ, 90/539/EMÜ, 91/68/EMÜ, 91/496/EMÜ, 92/35/EMÜ, 92/65/EMÜ, 92/66/EMÜ, 92/119/EMÜ, 94/28/EÜ, 2000/75/EÜ, otsust 2000/258/EÜ ja direktiive 2001/89/EÜ, 2002/60/EÜ ja 2005/94/EÜ (ELT L 219, 14.8.2008, lk 40).

⁽³⁾ Komisjoni otsus 2009/712/EÜ, 18. september 2009, millega rakendatakse nõukogu direktiivi 2008/73/EÜ seoses Interneti-põhiste teabelehekülgedega, kus esitatakse liikmesriikide poolt vastavalt ühenduse veterinaaria- ja zootehnilistele õigusaktidele heakskiidetud asutuste ja laborite loetelud (ELT L 247, 19.9.2009, lk 13).

- (27) Kooskõlas komisjoni otsusega 96/510/EÜ⁽¹⁾ peavad registreeritud hobuslaste põlvnemistunnistused olema kooskõlas komisjoni otsuses 93/623/EMÜ⁽²⁾ sätestatud identifitseerimisdokumendiga. Kuna otsused 93/623/EMÜ ja 2000/68/EÜ tunnistati määrusega (EÜ) nr 504/2008 kehtetuks, on vaja selgitada, et kõiki viiteid nendele otsustele tuleks käsitada viidetena käesolevale määrusele.
- (28) Asutused, kes väljastavad registreeritud hobuslastele identifitseerimisdokumente, peaksid olema kooskõlas otsusega 92/353/EMÜ liikmesriigi pädeva asutuse poolt ametlikult heakskiidetud või tunnustatud organisatsioonid või ühendused, kes peavad või seavad sisse registreeritud hobuslaste tõuraamatuid, või liikmesriigi ametiasutused, kes peavad tõuraamatut, millesse kantakse või milles kooskõlas otsusega 96/78/EÜ registreeritakse aretuseks ettenähtud hobuslased. Võistlus- või võidusõiduhobustega tegelevate rahvusvaheliste organisatsioonide või ühenduste riiklikud filiaalid, kelle peakorter asub liikmesriigis, peaksid samuti saama tegutseda registreeritud hobuslaste identifitseerimisdokumente väljastava asutusena.
- (29) Liikmesriikidel peaks olema rohkem otsustusõigust seoses asutustega, kes väljastavad aretuseks ja tootmiseks ettenähtud hobuslaste identifitseerimisdokumente. Asjaomasel pädeval asutusel või kõnealuse pädeva asutuse määratud ja tema järelevalve all oleval identifitseerimisdokumente väljastaval asutusel peaks olema võimalik väljastada kõnealuseid identifitseerimisdokumente ettevõttele, kus hobuslast identifitseerimise ajal peetakse.
- (30) Pädevad asutused, kes vastutavad selliste organisatsioonide ja ühenduste heakskiitmise ja tunnustamise eest, kes väljastavad tõuraamatuid kooskõlas otsusega 92/353/EMÜ, peaksid tegema koostööd määruses (EÜ) nr 882/2004 osutatud pädeva asutusega, et tagada, et hobuslaste identifitseerimisdokumente väljastatakse ja kasutatakse kooskõlas käesoleva määrusega; vajaduse korral peaks koostöö olema rahvusvaheline.
- (31) Kuna kõik liidus sündinud või sinna imporditud hobuslased tuleks identifitseerida ühekordselt väljastatava eluaegse identifitseerimisdokumendiga, on vaja erisätteid, kui aretuseks ja tootmiseks ettenähtud hobuslastest saavad registreeritud hobuslased direktiivi 2009/156/EÜ tähenduses. Võttes arvesse, et kõnealune muudatus mõjutab oluliselt seda, milliseid direktiivis 2009/156/EÜ sätestatud loomatervishoiuühted kohaldatakse hobuslaste liikumise, kaubanduse ja kolmandatest riikidest liitu importimise puhul, aga ka nõukogu määruse (EÜ) nr 1/2005⁽³⁾ kohaselt kõnealuse liikumise puhul kohaldatavaid loomade heaolu eeskirju, on vaja, et pädeval asutusel oleks üks kontaktpunkt, nimelt keskandmebaas, kust kontrollida sertifitseerimise või ametlike kontrollide puhul nõutavaid hobuslaste identifitseerimisandmeid.
- (32) Liikmesriikidel peaks olema võimalik kehtestada erikordasid määratletud aladel või territooriumidel, sh looduskaitsealadel metsikutes või poolmetsikutes tingimustes ringi liikuvate hobuslaste identifitseerimiseks, et tagada vastavus direktiivis 92/35/EMÜ sätestatud ettevõtte määratlusega. Selliseid erandeid üldnõudest hobuslased identifitseerida võiks lubada siiski ainult juhul, kui need metsikutes või poolmetsikutes tingimustes elavad hobuslaste määratletud populatsioonid on tõhusalt eraldatud koduloomadena peetavatest hobuslastest ning nende ellujäämist ning paljunemist ei kontrolli inimene ega reguleerita seda nõukogu direktiiviga 98/58/EÜ,⁽⁴⁾ mida ei kohaldata metsikutes tingimustes elavate loomade suhtes.
- (33) Hobuslaste identsuskontrolli jaoks peaks identifitseerimisdokument sisaldama eelkõige hobuslaste kvaliteetset kirjeldust, mis koosneb hobuslaste ja temal olevate tunnuste sõnalisest kirjeldusest, ja üksikasjalikku joonist, millel on näidatud hobuslaste individuaalsed ja eristavad tunnused.
- (34) Selleks et tagada hobuslaste nõuetekohase kirjelduse lisamine hobuslastega kaasas olevasse identifitseerimisdokumenti, peaksid identifitseerimisdokumente väljastavad asutused järgima parimaid tavasid ja koolitama loomade kirjeldamise eest vastutavaid töötajaid, näiteks ühenduste Fédération Équestre Internationale⁽⁵⁾ ja Weatherbys⁽⁶⁾ suuniste kohaselt.

⁽¹⁾ Komisjoni otsus 96/510/EÜ, 18. juuli 1996, milles sätestatakse põlvnemistunnistused tõuloomade, nende sperma, munarakkude ja embrüote importimiseks (EÜT L 210, 20.8.1996, lk 53).

⁽²⁾ Komisjoni otsus 93/623/EMÜ, 20. oktoober 1993, millega kehtestatakse registreeritud hobuslaste identifitseerimisdokument (pass) (EÜT L 298, 3.12.1993, lk 45).

⁽³⁾ Nõukogu määrus (EÜ) nr 1/2005, 22. detsember 2004, mis käsitleb loomade kaitset vedamise ja sellega seonduvate toimingute ajal ning millega muudetakse direktiive 64/432/EMÜ ja 93/119/EÜ ja määrust (EÜ) nr 1255/97 (ELT L 3, 5.1.2005, lk 1).

⁽⁴⁾ Nõukogu direktiiv 98/58/EÜ, 20. juuli 1998, mis käsitleb põllumajandusloomade kaitset (EÜT L 221, 8.8.1998, lk 23).

⁽⁵⁾ http://www.cwbc.be/bibliotheque/File/livret_fei_en.pdf

⁽⁶⁾ <http://www.weatherbys.co.uk/sites/default/files/Identification%20of%20Horses%20Booklet.pdf>

- (35) Hobuslase tunnused ja tema puhul kasutatud identifitseerimisvahendid, mille abil koos identsust kontrollitakse, peaksid looma selge seose hobuslase ja tema identifitseerimisdokumendi vahel, aga peaksid ka näitama, et hobuslane on läbinud identifitseerimisprotsessi kooskõlas käesoleva määrusega, et vältida ühele loomale mitme identifitseerimisdokumendi väljastamist. Hobuslaste elektroonilised märgistusvahendid (transpondrid) on rahvusvahelisel tasandil juba laialt kasutusel. Märgistamiseks tuleks kasutada seda tehnoloogiat, et tagada selge seos hobuslase ja identifitseerimisdokumendi vahel, kuigi hobuslaste identsuskontrolliks tuleks ette näha ka alternatiivmeetodid, tingimusel et need alternatiivmeetodid pakuvad samaväärset garantiid identifitseerimisdokumendi mitmekordse väljastamise vältimiseks.
- (36) Hobuslaste märgistamiseks kasutatavad transpondrid ja transpondri koodi lugemiseks ettenähtud seadmed peaksid vastama rahvusvaheliselt kokku lepitud standarditele. Kõnealuste standarditega on ette nähtud kaks eri süsteemi transpondri koodi kordumatu tagamiseks. Enamik liikmesriike on rakendanud määrust (EÜ) nr 504/2008 nii, et kasutatakse kolmekohalist tähtnumbrilist koodi ja et transpondrite jagamist hallatakse oma pädevate asutuste kaudu.
- (37) Transpondri koodi kordumatu tagamise süsteemi tuleks arvesse võtta, kujundades väljastavate asutuste hallatavaid andmebaase ja keskandmebaasi, ning seda tuleks rakendada kahjustamata selliste hobuslaste liidusisest kaubandust ja liitu importimist, kes on märgistatud transpondritega, mille tähtnumbriline kood on teistsuguse struktuuriga.
- (38) Nõukogu direktiivis 90/425/EMÜ⁽¹⁾ on sätestatud, et teatavate loomade ja toodete veterinaarkontrolli tuleb teha nende sihtkohas. Eelkõige on selles sätestatud, et kõnealuse direktiiviga ettenähtud sertifikaatides ja dokumentides märgitud kaubasaajad peavad sihtliikmesriigi pädeva asutuse taotluse korral ja sellises ulatuses, nagu on vaja kõnealuste kontrollide tegemiseks, teatama et teisest liikmesriigist saabuvatest loomadest ja toodetest, eelkõige saadetise laadi ja eeldatava saabumiskuupäeva. Seda teatamist ei nõuta registreeritud hobuste puhul, kellel on direktiivis 90/427/EMÜ sätestatud identifitseerimisdokument.
- (39) Kuigi hobuslastega peab vastavalt liidu kehtivatele õigusaktidele alati kaasas olema nende identifitseerimisdokument, tuleks näha ette erand sellest nõudest, kui selle järgimine on võimatu või ebapraktiline, pidades silmas identifitseerimisdokumendi säilitamist hobuslase eluea jooksul, või kui sellist dokumenti ei ole väljastatud põhjusel, et loom tapetakse enne, kui ta jõuab identifitseerimiseks vajalikku maksimaalsesse ikka.
- (40) Liikmesriikidel peaks olema ka võimalus lubada nende territooriumi piires liikuvate hobuslaste puhul kasutada lihtsustatud identifitseerimisdokumenti. Erinevatel aladel on andmesalvestusvahendina võetud kasutusele sisseehitatud arvutikiipidega plastkaardid (kiipkaardid). Selliseid kiipkaarte peaks saama väljastada identifitseerimisdokumendile lisaks ja kasutada teatavatel tingimustel liikmesriigi piires liikuvate registreeritud või aretuseks ja tootmiseks ettenähtud hobuslastega kaasas oleva identifitseerimisdokumendi asemel.
- (41) Samuti on vaja ette näha sätted juhuks, kui kooskõlas käesoleva määrusega väljastatud eluuegse identifitseerimisdokumendi originaal on kadunud, ei ole enam loetav või sisaldab muul kui ebaseaduslikul põhjusel ebaõiget teavet. Kõnealused sätted peaksid nii hästi kui võimalik välistama rohkem kui ühe identifitseerimisdokumendi ebaseadusliku olemasolu, et korrektselt kirjeldada sellise hobuslase staatust, kes on ette nähtud inimtoiduks tapmiseks. Kui on olemas piisav ja kontrollitav teave, tuleks väljastada identifitseerimisdokumendi duplikaat, millele on märgitud, et see on duplikaat, ja mille tõttu on hobuslane üldjuhul välja arvatud nende hobuslaste hulgast, kes on ette nähtud inimtoiduks tapmiseks. Muudel juhtudel tuleks väljastada identifitseerimisdokumendi asendusdokument, millele on märgitud, et see on asendusdokument, mille tõttu on hobuslane välja arvatud nende hobuslaste hulgast, kes on ette nähtud inimtoiduks tapmiseks, ning millega määratletakse hobuslase staatus kui aretuseks ja tootmiseks ettenähtud hobuslane.
- (42) Neid menetlusi tuleks kohaldada ka juhul, kui hobuslane esitatakse identifitseerimiseks pärast esimese identifitseerimise jaoks ettenähtud tähtaega, sest ei saa välistada pettuseid ja kavatsust saada veel üks identifitseerimisdokument.

⁽¹⁾ Nõukogu direktiiv 90/425/EMÜ, 26. juuni 1990, milles käsitletakse ühendusesiseses kaubanduses teatavate elusloomade ja toodete suhtes seoses siseturu väljakujundamisega kohaldatavaid veterinaar- ja zootehnilisi kontrolle (EÜT L 224, 18.8.1990, lk 29).

- (43) Teatavatel juhtudel, kui hobuslased kantakse kolmanda riigi aretusorganisatsiooni poolt peetavasse tõuraamatusse või registreeritakse sinna kandmiseks, on vaja ette näha erisätted, mis võimaldavad hobuslase registreerimise selles tõuraamatus säilitada, ning samal ajal tagada tema välja arvamine toidutarneahelast identifitseerimisdokumendi tehtavate asjakohaste kannete abil.
- (44) Vastavalt direktiivile 2009/156/EÜ kasutatakse identifitseerimisdokumendi hobuslaste liikumise piiramiseks, kui teatamiskohustuslik taud puhkeb ettevõttes, kus neid peetakse või aretatakse. Seepärast on vajalik peatada teatavate taudide puhangute korral identifitseerimisdokumendi kehtivus liikumisega seotud põhjustel, tehes identifitseerimisdokumendi asjakohase kande.
- (45) Peale selle on direktiivis 2009/156/EÜ sätestatud, et ettevõttest lahkuvad registreeritud hobuslased on identifitseeritud identifitseerimisdokumendiga, milles kinnitatakse eelkõige, et hobuslane ei ole pärit ettevõttest, mille suhtes on kehtinud teatavad keelud. Seega on asjakohane teha identifitseerimisdokumendi näidise asjaomase jaotise täitmine kohustuslikuks kõikide hobuslaste puhul ja see vastavalt ümber sõnastada.
- (46) Hobuslase surma korral, kui surma põhjus ei ole tapmine tapamajas, peaks surnud looma töötlemist Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 1069/2009 ⁽¹⁾ kohaselt kontrolliv pädev asutus või komisjoni määruse (EL) nr 142/2011 ⁽²⁾ III lisa III peatükis osutatud väikese võimsusega põletustehases põletamist kontrolliv pädev asutus tagastama riiklike õigusaktide kohaselt kaasas oleva identifitseerimisdokumendi selle välja andnud asutusele ning tuleks tagada, et transpondrit ega mis tahes muud hobuslase identsuskontrolliks kasutatavat alternatiivmeetodit ei oleks võimalik uuesti kasutada.
- (47) Et vältida transpondrite sattumist toidutarneahelasse, tuleks nende loomade liha, kellele ei õnnestu transpondrit tapmise ajal eemaldada, tunnistada määruse (EÜ) nr 854/2004 I lisa II jao V peatüki kohaselt inimtoiduks kõlbmatuks. Implanteeritud transpondrite asukoha määramise hõlbustamiseks tuleks need implanteerida standardkohta ja märkida see koht identifitseerimisdokumendi.
- (48) Kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EÜ) nr 178/2002 ⁽³⁾ on inimtoiduks turule laskmiseks ettenähtud elusloomad määratletud kui toit. Kõnealuses määruses on sätestatud toidukäitlejate ulatuslik vastutus kõikides toidu tootmise etappides, sealhulgas toiduloomadega seotud teabe jälgitavus.
- (49) Nii aretuseks ja tootmiseks ettenähtud hobuslastest kui ka registreeritud hobuslastest võivad nende eluea teatavas etapis saada tapaloomaks ettenähtud hobuslased direktiivis 2009/156/EÜ määratletud tähenduses. Kabjaliste (kelle hulka kuuluvad ka hobuslased) liha on määratletud Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 853/2004 (millega sätestatakse loomset päritolu toidu hügieeni erieeskirjad) ⁽⁴⁾ I lisa punktis 1.
- (50) Pärast seda, kui kooskõlas komisjoni määrusega (EÜ) nr 2076/2005 ⁽⁵⁾ lõppes määruste (EÜ) nr 853/2004, (EÜ) nr 854/2004 ja (EÜ) nr 882/2004 üleminekukord, on hobuslaste puhul alates 1. jaanuarist 2010 kohaldatud toidutarneahelat käsitleva teabe esitamise nõudeid.
- (51) Määruses (EÜ) nr 853/2004 on sätestatud, et tapamajakäitaja võtab vastu toidutarneahelat käsitleva teabe, milles on esitatud üksikasjad toiduloomade päritolu, mineviku ja pidamise kohta, kontrollib seda ja võtab selle alusel meetmed. Pädev asutus võib lubada, et toidutarneahelat käsitlev teave kodukabjaliste kohta saadetakse tapamajja

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EÜ) nr 1069/2009, 21. oktoober 2009, milles sätestatakse muuks otstarbeks kui inimtoiduks ettenähtud loomsete kõrvalsaaduste ja nendest saadud toodete tervise-eeskirjad ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 1774/2002 (loomsete kõrvalsaaduste määrus) (ELT L 300, 14.11.2009, lk 1).

⁽²⁾ Komisjoni määrus (EL) nr 142/2011, 25. veebruar 2011, millega rakendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EÜ) nr 1069/2009, milles sätestatakse muuks otstarbeks kui inimtoiduks ettenähtud loomsete kõrvalsaaduste ja nendest saadud toodete tervise-eeskirjad, ja nõukogu direktiivi 97/78/EÜ seoses teatavate selle direktiivi alusel piiril toimuvast veterinaarkontrollist vabastatud proovide ja näidistega (ELT L 54, 26.2.2011, lk 1).

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EÜ) nr 178/2002, 28. jaanuar 2002, millega sätestatakse toidualaste õigusnormide üldised põhimõtted ja nõuded, asutatakse Euroopa Toiduohutusamet ja kehtestatakse toidu ohutusega seotud menetlused (EÜT L 31, 1.2.2002, lk 1).

⁽⁴⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EÜ) nr 853/2004, 29. aprill 2004, millega sätestatakse loomset päritolu toidu hügieeni erieeskirjad (ELT L 139, 30.4.2004, lk 55).

⁽⁵⁾ Komisjoni määrus (EÜ) nr 2076/2005, 5. detsember 2005, millega nähakse ette üleminekumeetmed Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruste (EÜ) nr 853/2004, (EÜ) nr 854/2004 ja (EÜ) nr 882/2004 rakendamiseks ning muudetakse määrusi (EÜ) nr 853/2004 ja (EÜ) nr 854/2004 (ELT L 338, 22.12.2005, lk 83).

samal ajal kui loomadki, selle asemel, et seda peaks varem tegema. Tapaloomadeks ettenähtud hobuslastega kaasas olev identifitseerimisdokument peaks seepärast moodustama osa toidutarneahelat käsitlevast teabest.

- (52) Määruses (EÜ) nr 854/2004 on sätestatud, et veterinaarjärelevalve ametnik peab kontrollima toidukäitleja kohustuse täitmist, tagamaks, et inimtoiduks tapmiseks heakskiidetud loomad on nõuetekohaselt identifitseeritud.
- (53) Määruses (EÜ) nr 853/2004 on sätestatud, et toidukäitlejad peavad kontrollima kodukabjalistega kaasas olevaid passe veendumaks, et loom on ette nähtud inimtoiduks tapmiseks, ning kui nad võtavad loomad tapmiseks vastu, peavad nad passi andma veterinaarjärelevalve ametnikule.
- (54) Selliste hobuslaste puhul, kes on sündinud toidu tootmiseks ettenähtud loomana, kuid keda ei ole kõikidel juhtudel eelkõige selleks aretatud ning keda ei ole enamikul juhtudel pidanud kogu nende elua jooksul määruse (EÜ) nr 178/2002 artikli 3 punktis 3 määratletud toidukäitleja, on vaja sätestada menetlus, millega sujuvalt ühendatakse rahvatervise huvides identifitseerimisdokumendi kontrollimine selle dokumendi direktiivi 2009/156/EÜ kohase haldamisega. Seepärast on vaja luua igas liikmesriigis keskandmebaas, et kontrollida teatavaid identifitseerimisdokumendiga seotud üksikasju ja selles sisalduvaid andmeid enne otsuse tegemist asjaomase looma inimtoiduks tapmiseks heakskiitmiseks. Juhul, kui identifitseerimisdokumendi II jaos märgitud teave selle kohta, kas loom on ette nähtud inimtoiduks tapmiseks või mitte, ei vasta keskandmebaasi kantud teabele, tuleks aluseks võtta ükskõik kummas dokumendis sisalduv selline teave, mille kohaselt hobuslane ei ole ette nähtud inimtoiduks tapmiseks.
- (55) Nõukogu direktiivi 96/22/EÜ⁽¹⁾ kohaldatakse põllumajandusloomade suhtes, sealhulgas kodukabjalised, ning nendesse liikidesse kuuluvate metsloomade suhtes, keda on kasvatatud põllumajandusettevõttes. Kõnealuse direktiivi artiklis 7 on lubatud registreeritud hobuslastega, kellele on zootehnilistel põhjustel manustatud allüültrenbolooni või beetaagoniste sisaldavaid veterinaarravimeid, kaubelda enne keeluaaja lõppu, tingimusel et manustamist reguleerivad tingimused on täidetud ning ravi liik ja kuupäev on kantud nende loomade sertifikaadile või passi.
- (56) Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) nr 470/2009⁽²⁾ artikli 2 punktis b on toiduloomad määratletud kui „loomad, keda aretatakse, kasvatatakse, peetakse ja tapetakse või kellelt saadakse loomseid saadusi toidu tootmise eesmärgil”. Kõnealuse määruse artiklis 16 on sätestatud, et liidus võib toiduloomadele manustada vaid selliseid farmakoloogilisi toimeaineid, mis on liigitatud selle määruse artikli 14 lõike 2 punktide a, b või c kohaselt, tingimusel et selline manustamine on kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2001/82/EÜ⁽³⁾.
- (57) Direktiivi 2001/82/EÜ artiklis 6 on sätestatud, et veterinaarravim saab olla müügiloa objektiks selle manustamise eesmärgil ühele või mitmele toidulooma liigile ainult juhul, kui selles sisalduvad ravitoimeained on loetletud määruse (EMÜ) nr 2377/90 I, II või III lisas. Nimetatud lisadega ettenähtud eeskirjad on nüüd sätestatud komisjoni määruses (EL) nr 37/2010⁽⁴⁾. Erandina võib määruse (EMÜ) nr 2377/90 I, II või III lisas loetlemata ravitoimeaineid sisaldava veterinaarravimi kasutamist lubada konkreetsetel hobuslastel, kes on kuulutatud inimtoiduks tapmisele mittekuuluvateks vastavalt liidu loomatervisealastele õigusaktidele. Sellised veterinaarravimid ei tohi sisalda määruse (EMÜ) nr 2377/90 IV lisas loetletud toimeaineid ega olla ette nähtud ravimi omaduste kokkuvõttes loetletud seisundite raviks, milleks veterinaarravim on hobuslaste puhul loa saanud. Seepärast tuleks sätestada, et hobuslase inimtoiduks tapmise võib loomaomanik välistada oma äranägemisel.

⁽¹⁾ Nõukogu direktiivi 96/22/EÜ, 29. aprill 1996, mis käsitleb teatavate hormonaalse või türostaatilise toimega ainete ja beetaagonistide kasutamise keelamist loomakasvatuses ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiivid 81/602/EMÜ, 88/146/EMÜ ja 88/299/EMÜ (EÜTL 125, 23.5.1996, lk 3).

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EÜ) nr 470/2009, 6. mai 2009, milles sätestatakse ühenduse menetlused farmakoloogiliste toimeainete jääkide piirnormide kehtestamiseks loomsetes toiduainetes ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EMÜ) nr 2377/90 ning muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2001/82/EÜ ja Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EÜ) nr 726/2004 (ELT L 152, 16.6.2009, lk 11).

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2001/82/EÜ, 6. november 2001, veterinaarravimeid käsitlevate ühenduse eeskirjade kohta (EÜTL 311, 28.11.2001, lk 1).

⁽⁴⁾ Komisjoni määrus (EL) nr 37/2010, 22. detsember 2009, mis käsitleb farmakoloogilisi toimeaineid ja nende liigitust loomsetes toiduainetes sisalduvate jääkide piirnormide järgi (ELT L 15, 20.1.2010, lk 1).

- (58) Direktiivi 2001/82/EÜ artikli 10 lõigetes 2 ja 3 on sätestatud konkreetsed erandid kõnealuse direktiivi artiklist 11 seoses toiduloomade ravimisega ravimitega, mille suhtes on kehtestatud jääkide piirnorm muude liikide kui sihtliigi jaoks või mida on lubatud kasutada muude haiguste korral, tingimusel et hobuslased on identifitseeritud liidu õigusaktide kohaselt ning identifitseerimisdokumentis on märgitud, et nad ei ole ette nähtud tapmiseks inimtoiduks või et nad on ette nähtud tapmiseks inimtoiduks pärast vähemalt kuuekuulise keeluaaja lõppu pärast seda, kui neid on ravitud ainetega, mis on loetletud komisjoni määruses (EÜ) nr 1950/2006 ⁽¹⁾.
- (59) Kooskõlas direktiiviga 2001/82/EÜ peavad liikmesriigid tagama, et toiduloomade omanikud või pidajad saavad tõendada veterinaarravimite ostmist, valdamist ja manustamist sellistele loomadele viie aasta jooksul pärast manustamist, sealhulgas ka siis, kui loom selle viie aasta jooksul tapetakse. Seepärast on selle õigusakti kohaldamiseks vaja, et teave hobuslase tapmise kohta sisestatakse viivitamata selle liikmesriigi keskandmebaasi, kus asub hobuslast pidav ettevõtte.
- (60) Kontrolli säilitamiseks identifitseerimisdokumentide väljastamise üle tuleks minimaalne kogus olulisi andmeid selliste dokumentide väljastamise kohta kanda identifitseerimisdokumente väljastava asutuse andmebaasi.
- (61) Hobuste aretuse ja võistlustega tegelevate suurimate organisatsioonide vahel on kokku lepitud ülemaailmne UELNi süsteem (Universal Equine Life Number – hobuslaste universaalse elunumbri süsteem). Süsteem on välja töötatud järgmiste organisatsioonide algatusel: maailma sporthobuste kasvatajate föderatsioon (World Breeding Federation for Sport Horses, WBFSH), rahvusvaheline tõuraamatu komitee (International Stud-Book Committee, ISBC), rahvusvaheline araabia hobuste organisatsioon (World Arabian Horse Organization, WAHO), araabia hobuste organisatsioonide Euroopa konverents (European Conference of Arabian Horse Organisations, ECAHO), anglo-araabia hobuste rahvusvaheline konverents (Conférence Internationale de l'Anglo-Arabe, CIAA), rahvusvaheline ratsaspordi föderatsioon (Fédération Equestre Internationale, FEI) ja Euroopa traaviliit (Union Européenne du Trot, UET); teavet selle süsteemi kohta leiab UELNi veebilehelt ⁽²⁾.
- (62) UELNi süsteem sobib nii registreeritud hobuslaste kui ka aretuseks ja tootmiseks ettenähtud hobuslaste registreerimiseks ning võimaldab arvutipõhise infovõrgustiku järkjärgulist sisseseadmist, et tagada registreeritud hobuslaste identsuskontrolli pidevus direktiivi 90/427/EMÜ artikli 6 kohaselt.
- (63) Kui andmebaasidele on määratud koodid, ei tohiks need koodid ja üksikute loomade registreeritud identifitseerimisnumbrite vorming mingil moel UELNi kehtiva süsteemiga vastuolus olla. Seepärast tuleks enne andmebaasile uue koodi määramist vaadata määratud UELN-koodide loendit.
- (64) Direktiiviga 2009/156/EÜ on nõutud, et veterinaarjärelevalve ametnik peab registreerima tapetud hobuslase identifitseerimisnumbri või identifitseerimisdokumendi numbri ning edastama lähtekoha pädevale asutusele viimase taotlusel tõendi selle kohta, et loom on tapetud. Seega tuleks selgitada, et sellistel juhtudel tuleb identifitseerimisdokument hävitada tapmiskohas, et hoida ära tapetud hobuslaste identifitseerimisdokumentide kasutamine pettuse eesmärgil.
- (65) Kõnealuses direktiivis on ka sätestatud, et kui hobuste tapmine, sealhulgas hukkamine, toimub tauditõrje eesmärgil, tuleb nende identifitseerimisdokumentid tagastada need väljastanud asutusele. Neid nõudeid tuleks kohaldada ka muude registreeritud hobuslaste kui registreeritud hobuste ning aretuseks ja tootmiseks ettenähtud hobuslaste jaoks väljastatud identifitseerimisdokumentide suhtes.
- (66) Selleks et identifitseerimisdokumente väljastava asutuse andmebaasis oleks ajakohane teave, on vaja teave looma surma või kadumise kohta kanda identifitseerimisdokumendi väljastanud asutuse andmebaasi ning keskandmebaasi liikmesriigis, kus asub hobuslast pidanud ettevõtte.
- (67) UELNile vastava elunumbri registreerimine ning selle kasutamine identifitseerimisdokumendi väljastanud asutuste ja organite identifitseerimiseks peaks nende nõuete täitmist hõlbustama. Võimaluse korral peaksid liikmesriigid kasutama kontaktasutusi, mille nad on määranud kooskõlas määrusega (EÜ) nr 882/2004.

⁽¹⁾ Komisjoni määrus (EÜ) nr 1950/2006, 13. detsember 2006, millega kehtestatakse vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivile 2001/82/EÜ (veterinaarravimeid käsitlevate ühenduse eeskirjade kohta) hobuslaste raviks oluliste ainete ja suurema kliinilise kasuteguriga ainete nimekiri (ELT L 367, 22.12.2006, lk 33).

⁽²⁾ <http://www.ueln.net>

- (68) Vajaduse korral looma kohta käiva teabe jälgimiseks saab teabeahela üles ehitada nii, et kehtestatakse kohustus registreerida identifitseerimisdokumendi taotluse esitaja andmed identifitseerimisdokumendi taotlemisel enne 12 kuu möödumist looma sünnist (taotleja on aretaja ja tavapäraselt selle looma omanik, kelle jaoks identifitseerimisdokument on väljastatud) ning kohustus teatada identifitseerimisdokumente väljastavale asutusele hobuslase tavapärase asukohaliikmesriigi muutumisest.
- (69) Kooskõlas määrusega (EÜ) nr 504/2008 peab identifitseerimisdokumendis identifitseerimisandmed ajakohastama selle väljastanud asutus. Liikmesriigid on teatanud, et hobuslaste omanikud esitavad identifitseerimisdokumente väljastavatele asutustele identifitseerimisandmete ajakohastamiseks identifitseerimisdokumente posti teel vastumeelselt, eriti kui identifitseerimisdokumente väljastav asutus asub välismaal. Vastumeelsuse põhjus on hirm, et identifitseerimisdokument kaob ja hobuslane tuleb identifitseerida duplikaadi või identifitseerimisdokumendi asendusdokumendiga, mille tõttu ei ole looma lubatud tappa inimtoiduks, mis omakorda vähendab oluliselt looma väärtust.
- (70) Et hõlbustada identifitseerimisdokumendi haldamist kogu looma eluea jooksul, on vaja kehtestada menetlus identifitseerimisdokumendi registreerimiseks tavapärasel asukohaliikmesriigis, eriti juhul, kui identifitseerimisdokument on väljastatud teises liikmesriigis. Esmase identifitseerimise teinud identifitseerimisdokumente väljastava asutusega vajaliku teabevahetuse saab kõige paremini tagada asjaomaste liikmesriikide keskandmebaaside vahelise teabevahetusega.
- (71) Peale selle võib identifitseerimisdokumente väljastav asutus kaotada loa või määramise, kuigi dokument jääb looma- ja rahvatervise seotud eesmärkidel samal ajal kehtima. Seepärast on vaja identifitseerimisdokumendis sisalduvast teabest teha tagavarakoopia andmebaasis, millele on looma- ja rahvatervise ning loomade heaolu valdkonna pädevatel asutustel juurdepääs.
- (72) Kuna igas liikmesriigis on tavaliselt mitu identifitseerimisdokumente väljastavat asutust, kuna hobuslased liiguvad tihti ühest ettevõttest teise, kuna nende staatus muutub aretuseks ja tootmiseks ettenähtud hobuslastest registreeritud hobuslasteks või toiduloomast loomaks, keda ei ole lubatud tappa inimtoiduks, ning kuna registreeritud hobuslasi võivad identifitseerida tõuraamatut pidavad organisatsioonid, mille peakontor asub teises liikmesriigis, on direktiivide 90/427/EMÜ ja 2009/156/EÜ nõuetekohaseks rakendamiseks vältimatu, vajalik ja asjakohane luua igas liikmesriigis keskandmebaas, mis sisaldab selle liikmesriigi territooriumil asuvates ettevõtetes peetavate hobuslaste identifitseerimisandmeid.
- (73) Siiski oleks neil liikmesriikidel, kes on loonud eraldi andmebaasi registreeritud hobuslaste jaoks ning aretuseks ja tootmiseks ettenähtud hobuslaste jaoks, lubatud jätkata sellise süsteemi rakendamist tingimusel, et andmebaaside vahel toimub andmevahetus ja veterinaarasutustel on neile täielik juurdepääs.
- (74) Selleks peaksid eri liikmesriikide keskandmebaasid tegema omavahel koostööd kooskõlas nõukogu direktiiviga 89/608/EMÜ, ⁽¹⁾ et hõlbustada looma ja tema jaoks väljastatud identifitseerimisdokumendi andmete vahetamist.
- (75) Selleks et liikmesriikides kohaldataks hobuslaste identifitseerimist käsitlevaid liidu õigusakte ühetaoliselt ning selleks, et tagada nende selgus ja läbipaistvus, tuleks määrus (EÜ) nr 504/2008 kehtetuks tunnistada ning asendada käesoleva määrusega.
- (76) Kooskõlas komisjoni määruse (EL) nr 519/2013 ⁽²⁾ lisa punktiga 24 tuleb Horvaatias enne 30. juunit 2013 sündinud hobuslased, keda ei ole identifitseeritud kooskõlas määrusega (EÜ) nr 504/2008, identifitseerida kooskõlas selle määrusega hiljemalt 31. detsembriks 2014.

⁽¹⁾ Nõukogu direktiiv 89/608/EMÜ, 21. november 1989, liikmesriikide haldusasutuste vastastikuselt abist ning haldusasutuste ja komisjoni vahelisest koostööst veterinaaria ja zootehnika küsimusi käsitlevate õigusaktide nõutava kohaldamise tagamiseks (EÜT L 351, 2.12.1989, lk 34).

⁽²⁾ Komisjoni määrus (EL) nr 519/2013, 21. veebruar 2013, millega kohandatakse teatavaid määruseid ja otsuseid kaupade vaba liikumise, isikute vaba liikumise, asutamisõiguse ja teenuste osutamise vabaduse, äriühinguõiguse, konkurentsipoliitika, põllumajanduse, toiduohutuse, veterinaar- ja fütosanitaaripoliitika, kalanduse, transpordipoliitika, energeetika, maksustamise, statistika, sotsiaalpoliitika ja tööhõive, keskkonna, tolliliidu, välissuhete ning välis-, julgeoleku- ja kaitsepoliitika valdkondades seoses Horvaatia ühinemisega (ELT L 158, 10.6.2013, lk 74).

- (77) Käesolevat määrust tuleks kohaldada alates 1. jaanuarist 2016, et anda liikmesriikidele ja ettevõtjatele aega uute eeskirjadega kohanemiseks. Nõuet luua keskandmebaas ja seda hallata tuleks siiski Kreekas, Rootsis ja Ühendkuningriigis kohaldada alates 1. juulist 2016.
- (78) Käesolevas määruses sätestatud meetmed on kooskõlas alalise taime-, looma-, toidu- ja söödakomitee ja alalise zootehnikakomitee arvamusega,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

I PEATÜKK

REGULEERIMISESE, REGULEERIMISALA, MÕISTED, ÜLDPÕHIMÕTTED

Artikkel 1

Reguleerimise ja reguleerimisala

1. Käesolevas määruses sätestatakse identifitseerimiseeskirjad hobuslaste kohta, kes:
- a) on sündinud liidus või
- b) on lastud liidus vabasse ringlusse määruse (EL) nr 952/2013 artikli 5 punkti 16 alapunktis a määratletud tolliprotseduuri kohaselt.
2. Käesoleva määruse kohaldamine ei piira otsuse 96/78/EÜ kohaldamist.

Artikkel 2

Mõisted

Käesoleva määruse kohaldamisel kasutatakse järgmisi mõisteid:

- a) „hobuslased” – kõik hobuslaste (*Equidae*) sugukonda hobuse (*Equus*) perekonda kuuluvad metsikud või kodustatud kabjalised imetajad ja nende ristandid;
- b) „ettevõte” – põllumajandusettevõtte või treeningkeskus, tall või mis tahes ruum või rajatis, kus tavapäraselt peetakse või aretatakse hobuslasi sõltumata nende kasutusala, ning looduskaitsealad, kus hobuslased elavad vabalt;
- c) „loomapidaja” – iga füüsiline või juriidiline isik, kes on hobuslase valdaja või kelle ülesandeks on tema pidamine rahalise tasu eest või ilma ajutiselt või alaliselt, sealhulgas looma vedamisel, müümisel või võistluste, võiduajamiste või kultuurisündmuste ajal;
- d) „loomaomanik” – füüsiline või juriidiline isik, kes on hobuslase omanik;
- e) „registreeritud hobuslane” – iga hobuslane, kes
- i) on kantud tõuraamatusse või seal registreeritud ja sissekandmiseks kõlblik kooskõlas direktiivi 90/427/EMÜ artikli 4 lõike 2 punktiga b ning on identifitseeritud nimetatud direktiivi artikli 8 lõikega 1 ettenähtud identifitseerimisdokumendi abil või
- ii) on hobune (sealhulgas ponid), kelle on registreerinud võistlus- või võidusõiduhobustega tegelev rahvusvaheline ühendus või organisatsioon ning kes on identifitseeritud kõnealuse ühenduse või organisatsiooni riikliku filiaali poolt välja antud identifitseerimisdokumendi abil;
- f) „tõuraamat” – raamat, register, andmik või andmekandja,
- i) mida peab organisatsioon või ühing, mis on liikmesriigi poolt ametlikult heaks kiidetud või tunnustatud, või mida peab asjaomase liikmesriigi ametiasutus; ning
- ii) kuhu hobuslane on koos teadaolevate eellaste andmetega kantud või kus ta on registreeritud ja sissekandmiseks kõlblik;
- g) „aretuseks ja tootmiseks ettenähtud hobuslased” – muud kui punktides e ja h osutatud hobuslased;
- h) „tapmiseks ettenähtud hobuslased” – hobuslased, kes transporditakse otse või pärast direktiivi 2009/156/EÜ artiklis 7 osutatud heakskiidetud kogumiskeskuse läbimist tapamajja ning tapetakse;
- i) „pädev asutus” – liikmesriigi keskasutus, kes on pädev korraldama ametlikke kontrollid, või muu asutus, kellele on delegeeritud kõnealune pädevus, sealhulgas direktiivi 2009/156/EÜ artikli 2 punktis h osutatud pädev asutus;
- j) „zootehnika-asutus” – liikmesriigi keskasutus, kes on pädev rakendama direktiivi 90/427/EMÜ, või muu asutus, kellele on delegeeritud kõnealune pädevus, sealhulgas otsuse 92/353/EMÜ artikli 2 lõikes 1 osutatud asutused;

- k) „ajutiselt sisenenud” – sellise kolmandast riigist pärit registreeritud hobuse staatus, kes on liitu lubatud alla 90 päevaks kooskõlas otsusega, mis on vastu võetud direktiivi 2009/156/EÜ artikli 19 punkti b kohaselt;
- l) „alaliselt sisenenud” – sellise kolmandast riigist pärit hobuse staatus, kes on liitu imporditud vähemalt 90 päevaks;
- m) „tunnus” – individuaalse hobuslase nähtav või nähtavaks muudetav ja eristav tunnus, mis on päritud või saadud ja identifitseerimise eesmärgil registreeritud;
- n) „transponder” – üksnes andmete lugemiseks ettenähtud passiivne raadiosagedusel töötav identifitseerimisvahend, mis:
  - i) vastab ISO 11784 standardile ja milles kasutatakse dupleks- (FDX või FDX-B) või poolduplekstehnoloogiat (HDX); ning
  - ii) mida saab lugeda ISO 11785 standardile vastava lugemisseadme abil vähemalt 12 cm kauguselt;
- o) „unikaalne elunumber” – unikaalne 15-kohaline tähtnumbriline kood, mis kannab teavet konkreetse hobuslase kohta ning andmebaasi ja riigi kohta, kus selline teave on kooskõlas hobuslaste universaalse elunumbri (UELN) kodeerimissüsteemiga esimest korda registreeritud, ning mis sisaldab järgmist:
  - i) kuuekohaline UELNile vastav identifitseerimiskood artiklis 39 viidatud andmebaasi jaoks, millele järgneb;
  - ii) hobuslasele määratud individuaalne üheksakohaline identifitseerimisnumber;
- p) „hobuste Aafrika katkust vaba liikmesriik” –
  - i) iga liikmesriik, kus asjaomasel territooriumil ei ole hobuste Aafrika katku esinemise kohta viimase kahe aasta jooksul leitud kliinilisi, seroloogilisi (vaktsineerimata hobuslaste puhul) või epidemioloogilisi tõendeid; ning
  - ii) kus ei ole viimase 12 kuu jooksul kõnealuse haiguse vastu vaktsineeritud;
- q) „teatamiskohustuslikud haigused” – direktiivi 2009/156/EÜ I lisa loetletud haigused;
- r) „veterinaarjärelevalve ametnik” – liikmesriigi või kolmanda riigi pädeva asutuse poolt määratud veterinaararst;
- s) „kiipkaart” – sisseehitatud arvutikiibiga plastseade, mis võimaldab talletada andmeid ja neid elektrooniliselt ühilduvatele arvutisüsteemidele edastada;
- t) „vastutav veterinaararst” – direktiivi 2001/82/EÜ artikli 10 lõikes 1 osutatud veterinaararst.

Artikkel 3

Üldised põhimõtted ja hobuslaste identifitseerimise kohustus

1. Ühel määruse (EÜ) nr 882/2004 I lisa loetletud territooriumidest elavad hobuslased tuleb identifitseerida kooskõlas käesoleva määrusega.
2. Kui loomapidaja ei ole looma omanik või üks omanikest, peab ta tegutsema omaniku nimel ja tema nõusolekul kooskõlas käesoleva määrusega.
3. Artikli 5 lõike 1 punktides a ja b osutatud liikmesriigid ja identifitseerimisdokumenti väljastavad asutused võivad nõuda, et artikli 11 kohase identifitseerimisdokumendi taotluse või artikli 27 kohase olemasolevas identifitseerimisdokumendis andmete muutmise taotluse esitab kõnealustele asutustele omanik.
4. Liikmesriigid tagavad vajaduse korral määruse (EÜ) nr 882/2004 kohaste ametlike kontrollide abil, et hobuslaste pidajad ja identifitseerimisdokumenti väljastavad asutused täidavad oma kohustusi, mis tulenevad käesolevast määrusest.

Artikkel 4

Liidu süsteem hobuslaste identifitseerimiseks

1. Käesoleva määruse kohaldamisel koosneb liidu süsteem hobuslaste identifitseerimiseks järgmistest elementidest:
  - a) üks eluaegne identifitseerimisdokument, mis jääb selle väljastanud asutuse omandiks, kui väljastav asutus ei ole teisiti ette näinud või kui käesolevas määruses ei ole teisiti sätestatud, ning mis sisaldab järgmist:
    - i) hobuslase sõnaline kirjeldus ja tema tunnused;
    - ii) täielik joonis, millel on märgitud kirjelduses esitatud tunnused;
    - iii) koht loa saanud kannetele identifitseerimisandmetes tehtud muudatuste kirjeldamiseks;

- b) identsuskontrolli meetod, mis:
- i) tagab ühese seose identifitseerimisdokumendi ja selle hobuslase vahel, kelle jaoks see on väljastatud;
  - ii) näitab, et hobuslane on juba läbinud identifitseerimisprotsessi;
- c) artikli 38 kohane andmebaas, milles registreeritakse selle loomaga seotud üksikasjalikud identifitseerimisandmed, kelle jaoks identifitseerimisdokument väljastati, ja identifitseerimisdokumendi taotluse esitanud loomapidaja andmed ning milles ühtlasi määratakse loomale unikaalne elunumber;
- d) artikli 39 kohaselt loodud keskandmebaas.
2. Hobuslast peetakse käesoleva määruse kohaselt identifitseeritud hobuslaseks ainult juhul, kui on täidetud järgmised tingimused:
- a) temaga on kaasas vastavalt ühele järgmistest sätetest väljastatud identifitseerimisdokument:
- i) liidus sündinud hobuslaste puhul artikkel 9 või
  - ii) liitu imporditud hobuslaste puhul artikkel 14 või
  - iii) artikkel 29 või 30, kui temaga on kaasas identifitseerimisdokumendi duplikaat, või
  - iv) artikkel 32, kui temaga on kaasas identifitseerimisdokumendi asendusdokument, või
- b) ta on identifitseeritud:
- i) hobuslaste ajutise dokumendiga liikumise või transpordi suhtes kehtestatud erandite puhul kooskõlas artikliga 24 või
  - ii) tapmiseks ettenähtud hobuslaste teatavat tüüpi liikumise või transpordi suhtes kehtestatud erandite puhul kooskõlas artikli 26 lõikega 2.

II PEATÜKK

LIIDUS SÜNDINUD HOBUSLASTE IDENTIFITSEERIMINE

Artikkel 5

Liidus sündinud hobuslastele identifitseerimisdokumenti väljastavad asutused

1. Artikliga 7 ettenähtud identifitseerimisdokumendi annab välja üks järgmistest väljastavatest asutustest:
- a) käesoleva määruse artikli 2 punkti e alapunktis i osutatud registreeritud hobuslaste puhul otsuse 92/353/EMÜ artikli 2 lõike 1 kohaselt heakskiidetud või tunnustatud organisatsioonid või ühendused või liikmesriigi ametiasutus, kes peab töuraamatut, kuhu hobuslane on kantud või kus ta on registreeritud ja sissekandmiseks kõlblik kooskõlas otsusega 96/78/EÜ;
  - b) artikli 2 punkti e alapunktis ii osutatud registreeritud hobuslaste puhul rahvusvahelise organisatsiooni või ühenduse riiklik filiaal, kes tegeleb võistlus- või võidusõiduhobustega ning kelle üle teostab järelevalvet selle liikmesriigi pädev asutus, kus asub organisatsiooni või ühenduse peakorter;
  - c) artikli 2 punktis g osutatud aretuseks ja tootmiseks ettenähtud hobuslaste puhul:
    - i) pädev asutus, kelle vastutusalasse kuulub ettevõtte, kus hobuslast identifitseerimise ajal peetakse, või
    - ii) identifitseerimisdokumenti väljastav asutus, kelle on määranud ja kelle üle teostab järelevalvet punktis i osutatud pädev asutus, kellele kõnealune ülesanne on delegeeritud.
2. Pädev asutus määrab ainult selliseid lõike 1 punkti c alapunktis ii osutatud väljastavaid asutusi, kes vastavad järgmistele tingimustele:
- a) peab olema koostatud täpne kirjeldus väljastava asutuse ülesannetest ja kohustustest ning olukordadest, milles ta võib neid täita;
  - b) peavad olema tõendid selle kohta, et:
    - i) väljastaval asutusel on talle delegeeritud ülesannete täitmiseks nõutavad oskused, varustus ja infrastruktuur;
    - ii) väljastav asutus omab piisavat arvu sobiva kvalifikatsiooni ja kogemustega töötajaid;
    - iii) väljastav asutus on talle delegeeritud ülesannete täitmisel erapooletu ning vaba igasugusest huvide konfliktist;
    - iv) on olemas identifitseerimisdokumendi vorm, mis vastab käesoleva määruse nõuetele;

- c) väljastav asutus peab tegema pädeva asutusega tihedat koostööd, et vältida käesoleva määruse nõuete rikkumist ja vajaduse korral rikkumine heastada;
- d) pädeva asutuse ja väljastava asutuse vahel toimub tõhus ja tulemuslik kooskõlastamine.

3. Kui pädeval asutusel on piisavalt põhjust järeldada, et väljastava asutuse tegevus ei vasta käesoleva määruse nõuetele, uurib ta selliseid rikkumisuhtumeid. Väljastav asutus ei tohi identifitseerimisdokumenti väljastada enne, kui kõnealune uurimine on lõpetatud ja rikkumisi ei ole tuvastatud või need on heastatud.

4. Kui lõikes 1 osutatud väljastav asutus ei täida olenemata lõike 3 kohaselt võetud meetmetest käesoleva määruse nõudeid, võtab pädev asutus tagasi loa väljastada hobuslaste identifitseerimisdokumente.

Pärast seda, kui luba väljastada hobuslaste identifitseerimisdokumente on tagasi võetud, tagab pädev asutus, et tema vastutusalas olevate hobuslaste identifitseerimist jätkatakse kooskõlas käesoleva määrusega ja et kooskõlas artikliga 34 tagastatud või tagastatavad identifitseerimisdokumendid võtab enda hooleks kõnealune pädev asutus või väljastav asutus, kellele pädev asutus on selle ülesande delegeerinud.

Artikkel 6

Teave identifitseerimisdokumente väljastavate asutuste kohta

1. Liikmesriigid koostavad ja ajakohastavad artikli 5 lõikes 1 osutatud väljastavate asutuste loetelu ning teevad selle teistele liikmesriikidele ja liikmesriikidele ning üldsusele pädeva asutuse loodud veebilehel kättesaadavaks.
2. Lõikes 1 osutatud loetelu:
  - a) peab sisaldama artikli 35, artikli 37 lõike 4, artikli 38 lõike 3 ja artikli 40 lõike 1 nõuete järgimiseks vajalikke kontaktandmeid;
  - b) peab vastama otsuse 2009/712/EÜ II lisa 2. peatüki I jao punktis f sätestatud näidisvormile ja selle otsuse III lisa nõuetele;
  - c) peab olema komisjonile esitatud internetilingi kaudu otse kättesaadav kooskõlas lõikega 3 ja keelt emakeelena mittekõnelevatele inimestele piisavalt arusaadav.
3. Selleks, et abistada liikmesriike lõikes 1 osutatud ajakohastatud loetelude kättesaadavaks tegemisel, loob komisjon veebilehe, kuhu iga liikmesriik paneb üles otselingi lõikega 1 ettenähtud veebilehel asuvale nõutavale teabele.

Artikkel 7

Liidus sündinud hobuslaste identifitseerimisdokumentide vorm ja sisu

1. Liidus sündinud hobuslased identifitseeritakse ühe identifitseerimisdokumendiga, mis on väljastatud hobuse kogu elueaks kooskõlas:
  - a) I lisa 1. osas sätestatud identifitseerimisdokumendi näidisega;
  - b) I lisa 2. osas sätestatud lisanõuetega.
2. Väljastavad asutused tagavad, et identifitseerimisdokument sisaldab piisavalt lehekülgi, kus on I lisa 1. osas esitatud identifitseerimisdokumendi näidise kohased teabeväljad järgmiste jagudega ettenähtud teabe sisestamiseks:
  - a) registreeritud hobuslaste puhul I–IX jagu;
  - b) aretamiseks ja tootmiseks ettenähtud hobuslaste puhul vähemalt I–IV jagu.
3. Väljastavad asutused tagavad, et identifitseerimisdokumendis jääb jagude järjekord ja numeratsioon samaks, nagu on esitatud I lisa 1. osas, ning et nende jagude jaoks, kuhu saab teha mitu kannet, on identifitseerimisdokumendis piisavalt lehekülgi.
4. Väljastavad asutused vastutavad nende ruumides olevate täitmata ja täidetud identifitseerimisdokumentide turvalise haldamise eest.

Piiramata artikli 4 lõike 1 punkti a kohaldamist, tagavad väljastavad asutused, kui nende töökord seda lubab, et artikli 34 lõike 1 punkti c alapunktis ii ja artiklis 35 osutatud identifitseerimisdokumendid märgitakse enne omanikule looma mälestuseks andmist kehtetuks nii, et dokumenti ennast või selles olevat teavet ei saaks pettuse eesmärgil kasutada.

5. Pädev asutus koos zootehnika asutusega võivad vastu võtta haldusmenetlusi, et tagada selliste identifitseerimisdokumentide kujunduse ühtlustamine, mida väljastavad artikli 5 lõikes 1 osutatud väljastavad asutused nende järelevalve all tingimusel, et täidetakse lõigete 1, 2 ja 3 üldnõudeid.

Artikkel 8

Pädevate asutuste kohustused seoses liidus sündinud hobuslastele identifitseerimisdokumentide väljastamisega

Zootehnika-asutus ja pädev asutus tagavad, et nende territooriumil ja nende vastutusalas olevad väljastavad asutused:

- a) väljastavad identifitseerimisdokumente, mis vastavad artikli 7 lõigete 1, 2 ja 3 nõuetele;
- b) omavad süsteeme, mille alusel kontrollida pädeva asutuse nõudmisel, kas identifitseerimisdokument, mis on teate kohaselt nende väljastatud,
  - i) on kordumatu, ehtne ja autentne;
  - ii) sisaldab seerianumbrit, mis on trükitud vähemalt I, II ja III jagu sisaldavatele lehekülgedele, kui täitmata identifitseerimisdokumente on trükitud varuks.

Artikkel 9

Liidus sündinud hobuslaste identifitseerimisdokumentide väljastamine

1. Väljastavad asutused väljastavad ainult selliseid identifitseerimisdokumente,
  - a) mis vastavad artikli 7 lõigetele 1, 2 ja 3;
  - b) mille I jagu on nõuetekohaselt täidetud teabega, mida on kontrollinud I jao A osa punktis 11 märgitud väljastav asutus või mida on kontrollitud kõnealuse asutuse nimel;
  - c) mille IV jagu on täidetud, kui see on nõutud riigi õigusaktidega või artikli 5 lõike 1 punktides a ja b osutatud pädeva asutuse eeskirjade ja reeglitega;
  - d) mille V jagu on täidetud kooskõlas käesoleva artikli lõikega 2.
2. Artikli 5 lõike 1 punktis a osutatud väljastav asutus identifitseerib artikli 2 punkti e alapunktis i osutatud registreeritud hobuslased kooskõlas selles sättes osutatud tõuraamatu eeskirjadega ja täidab identifitseerimisdokumendi V jao direktiivi 90/427/EMÜ artikli 8 lõike 1 teises lõigus ja selle direktiivi lisas osutatud päritolusertifikaadi teabega.
3. Kooskõlas registreeritud hobuslase originaaltõuraamatu sisse seadnud organisatsiooni või ühenduse põhimõtetega sisaldab identifitseerimisdokumendi V jagu järgmist teavet:
  - a) kogu teave põlvnemise kohta;
  - b) direktiivi 96/78/EÜ artiklis 2 või 3 osutatud tõuraamatu jaotis;
  - c) olemasolu korral tõuraamatu põhiosa klass, millesse registreeritud hobuslane on kantud.
4. Hobuslase registreerimiseks võistluste- või võidusõidu jaoks, nagu on osutatud artikli 2 punkti e alapunktis ii, teeb artikli 5 lõike 1 punktis b osutatud väljastav asutus järgmist:
  - a) väljastab kooskõlas lõike 1 punktidega a ja b ning kooskõlas oma eeskirjadega identifitseerimisdokumendi, mis vastab artikli 7 lõigete 1, 2 ja 3 sätetele, või
  - b) tunnustab ja valideerib kõnealuse hobuse jaoks kooskõlas käesoleva artikli lõikega 1 väljastatud identifitseerimisdokumendi või
  - c) väljastab uue identifitseerimisdokumendi kooskõlas artikli 12 lõike 3 punktiga c.

*Artikkel 10***Erand identifitseerimisdokumendi I ja IV jaos teatavate andmete esitamise nõudest**

1. Erandina artikli 4 lõike 1 punkti a alapunktist ii ja artikli 9 lõike 1 punktist b võib pädev asutus lubada väljastaval asutusel jätta kandmata identifitseerimisdokumendi joonisele (mis on sätestatud I lisa I jao B osas) punktides 12–18 osutatud teabe tingimusel, et on täidetud kaks järgmist tingimust:
  - a) artikli 18 kohaselt on paigaldatud transponder või kasutatakse samaväärset artikli 21 kohast heakskiidetud identsuskontrolli alternatiivmeetodit;
  - b) esitatakse foto või trükitud materjal, mis on hobuslase kirjeldamiseks piisavalt üksikasjalik.
2. Artikli 5 lõike 1 punktis a osutatud väljastavad asutused võivad
  - a) jätta kasutamata käesoleva artikli lõike 1 kohase erandi;
  - b) kohandada kooskõlas käesoleva artikli lõikega 1 väljastatud identifitseerimisdokumenti vastavalt artikli 9 lõikes 1 esitatud nõuetele.
3. Erandina artikli 9 lõike 1 punktist c võib omaniku kohta teabe esitada omandiõigust kinnitava sertifikaadiga või registreerimiskaardiga, mis on kantud kooskõlas artikliga 38 loodud andmebaasi ning milles on esitatud järgmine teave:
  - a) hobuslase unikaalne elunumber;
  - b) olemasolu korral identifitseerimisdokumendi number ja transpondri kood või samaväärne artikli 21 kohane identsuskontrolli heakskiidetud alternatiivmeetod.

Esimese lõiguga ettenähtud omandiõigust kinnitav sertifikaat või registreerimiskaart tuleb väljastavale asutusele tagastada, kui loom sureb, müüakse, läheb kaduma, varastatakse, tapetakse või hukatakse.

*Artikkel 11***Liidus sündinud hobuslaste identifitseerimisdokumentide taotlemine**

1. Loomapidaja esitab liidus sündinud hobuslase identifitseerimisdokumendi taotluse selle asjaomase liikmesriigi väljastavale asutusele, kus asub hobuslast pidav ettevõtte, ning esitab kogu käesoleva määruse järgimiseks vajaliku teabe.
2. Liikmesriigid kehtestavad käesoleva artikli lõikes 1 sätestatud taotluste esitamiseks tähtajad, mis on vajalikud artikliga 12 ja artikli 13 lõikega 1 ettenähtud identifitseerimistähtaegade järgimiseks.
3. Erandina käesoleva artikli lõikest 1 ja kooskõlas otsuse 96/78/EÜ artikliga 1 võib loomapidaja käesoleva artikli lõikega 1 ettenähtud taotluse esitada artikli 5 lõike 1 punktides a ja b osutatud asjaomasele väljastavale asutusele, mille peakorter on muus liikmesriigis kui hobuslast pidava ettevõtte liikmesriigis.

*Artikkel 12***Liidus sündinud hobuslaste identifitseerimise tähtaeg**

1. Liidus sündinud hobuslased tuleb identifitseerida identifitseerimisdokumendiga, mis on väljastatud kooskõlas artikliga 9, hiljemalt 12 kuu jooksul pärast sündi ja igal juhul enne alalist lahkumist sünniettevõttest, välja arvatud juhul, kui kõnealune liikumine toimub kooskõlas artikli 23 lõike 2 punktiga c koos määraga, kellest varss sõltub, või kooskõlas artikli 26 lõikega 2.
2. Erandina lõikest 1 võivad liikmesriigid määrata hobuslase identifitseerimise kõige pikemaks tähtajaks kuus kuud või sünni kalendriaasta.
3. Erandina lõigetest 1 ja 2 võib uue identifitseerimisdokumendi väljastada kooskõlas artikliga 9 igal ajal:
  - a) pädeva asutuse taotlusel või pädeva asutuse poolt, kui olemasolev identifitseerimisdokument ei vasta artikli 7 lõigete 1, 2 ja 3 nõuetele või kui väljastav asutus ei ole nõuetekohaselt märkinud teatavaid I, II või V jaos sätestatud identifitseerimisandmeid, või
  - b) kui aretuseks ja tootmiseks ette nähtud hobuslasest saab registreeritud hobuslane kooskõlas artikli 5 lõike 1 punktis a osutatud väljastava asutuse eeskirjadega ja olemasolevat identifitseerimisdokumenti ei saa vastavalt kohandada või

- c) kui hobuslasest saab või ta registreeritakse artikli 2 punkti e alapunktis ii osutatud registreeritud hobuslasena kooskõlas artikli 5 lõike 1 punktis b osutatud väljastava asutuse eeskirjadega ja olemasolevat identifitseerimisdokumenti ei saa vastavalt kohandada või
- d) kui identifitseerimisdokument on väljastatud kooskõlas artikli 10 lõikega 1 ja seda ei saa kohandada vastavalt artikli 9 lõike 1 nõuetele kooskõlas artikli 10 lõike 2 punktiga b või
- e) kui artikli 18 lõigetes 4 ja 5 osutatud juhtudel ei saa olemasolevat identifitseerimisdokumenti vastavalt kohandada või
- f) kui pädev asutus on identifitseerimisdokumendi uurimise käigus konfiskeerinud.

Esimeses lõigus kirjeldatud juhtudel tagastatakse olemasolev identifitseerimisdokument väljastavale asutusele, et märkida see kehtetuks, ning kehtetuks märkimine ja uue identifitseerimisdokumendi väljastamine registreeritakse kooskõlas artikliga 38 loodud andmebaasis.

Artikkel 13

Erandid, mis käsitlevad teatavate metsikutes või poolmetsikutes tingimustes elavate hobuslaste identifitseerimist

1. Erandina artiklist 12 võib pädev asutus otsustada, et teatavatel aladel metsikutes või poolmetsikutes tingimustes elavad määratletud populatsiooni kuuluvad hobuslased identifitseeritakse artikli 9 või artikli 17 lõike 4 kohaselt üksnes siis, kui:
  - a) nad on kõnealustest populatsioonidest eemaldatud, välja arvatud ametliku järelevalve all üleviimine ühest populatsioonist teise, või
  - b) kui neid hakatakse pidama koduloomadena.
2. Liikmesriigid, kellel on kavas kasutada lõikes 1 sätestatud erandit, teavitavad käesolevale artiklile viidates komisjoni enne erandi kasutamist asjaomastest populatsioonidest ja aladest, mille nad on kooskõlas lõikega 1 määratlenud.

III PEATÜKK

LIITU IMPORDITUD HOBUSLASTE IDENTIFITSEERIMINE

Artikkel 14

Liitu imporditud hobuslaste identifitseerimine

Kolmandas riigis väljastatud identifitseerimisdokumenti peetakse kooskõlas käesoleva määrusega kehtivaks tingimusel, et see vastab järgmistele tingimustele:

- a) selle on väljastanud:
  - i) registreeritud hobuslaste puhul põlvnemistunnistusi väljastav kolmanda riigi asutus, mis on kantud direktiivi 94/28/EÜ artikli 3 lõikega 1 ette nähtud loetelusse, või
  - ii) registreeritud hobuse puhul võistlus- või võidusõiduhobustega tegeleva rahvusvahelise organisatsiooni või ühenduse riiklik filiaal, mille peakorter on selles kolmandas riigis, kus asub artikli 5 lõike 1 punktis b osutatud rahvusvaheline organisatsioon või ühendus, või
  - iii) kõikidel muudel juhtudel hobuslase päritoluriigiks oleva kolmanda riigi pädev asutus;
- b) see vastab kõigile artikli 7 lõike 2 nõuetele.

Artikkel 15

Liitu imporditud hobuslaste identifitseerimisdokumentide taotlemine

1. Loomapidaja esitab artikli 5 lõikes 1 osutatud väljastavale asutusele, kes on asjaomase hobuslaste kategooria puhul sobiv, taotluse väljastada artikli 9 kohaselt artikli 7 kohane identifitseerimisdokument või registreerida olemasolev identifitseerimisdokument väljastava asutuse poolt vastavalt artiklile 38 loodud andmebaasis 30 päeva jooksul alates määruse (EL) nr 952/2013 artikli 5 lõike 16 punktis a määratletud tolliprotseduuri täitmisest, kui
  - a) hobuslased imporditakse liitu või
  - b) pädev asutus on muutnud registreeritud hobuslase direktiivi 2009/156/EÜ artikli 19 punkti b kohaselt vastu võetud otsusele vastava ajutise impordi lõplikuks impordiks kooskõlas kõnealuse direktiivi artikli 19 punktiga c.

2. Kui lõikes 1 osutatud olemasolev identifitseerimisdokument ei vasta artikli 7 lõike 2 nõuetele, teeb väljastav asutus loomapidaja taotlusel järgmist:

- a) täidab identifitseerimisdokumendi nii, et see vastab artikli 7 lõike 2 nõuetele;
- b) registreerib hobuslase identifitseerimisandmed ja täiendava teabe vastavalt artiklile 38 loodud andmebaasis.

3. Kui lõikes 1 osutatud olemasolevat identifitseerimisdokumenti ei saa muuta nii, et see vastaks käesoleva määruse artikli 7 lõike 2 nõuetele, ei peeta seda käesoleva määruse kohase identifitseerimise jaoks kehtivaks ning hobuslane identifitseeritakse artikli 7 lõigete 1, 2 ja 3 nõuetele vastava uue identifitseerimisdokumendiga, mis antakse välja artikli 9 kohaselt, võttes aluseks esitatud identifitseerimisdokumendi, milles peab olema märgitud vähemalt direktiivi 90/427/EMÜ lisa kohaselt nõutav teave.

IV PEATÜKK

ENNE IDENTIFITSEERIMISDOKUMENTIDE VÄLJASTAMIST NÕUTAVAD KONTROLLID JA IDENTISUSKONTROLLI MEETODID

Artikkel 16

Hobuslasele väljastatud ainsa identifitseerimisdokumendi kontrollimine

1. Enne identifitseerimisdokumendi väljastamist võtab identifitseerimisdokumente väljastav asutus või asutuse nimel tegutsev isik kõik vajalikud meetmed, et

- a) kontrollida, kas selline identifitseerimisdokument on asjaomase hobuslase jaoks juba väljastatud;
- b) vältida pettuse eesmärgil mitme identifitseerimisdokumendi väljastamist ühe hobuslase kohta.

2. Lõikega 1 ettenähtud meetmed hõlmavad järgmist:

- a) kättesaadavate asjaomaste dokumentide ja elektrooniliste andmetega tutvumine;
- b) hobuslase vanuse määramine;
- c) hobuslase artikli 17 kohane kontrollimine, et tuvastada varasemale identifitseerimisele osutavaid märke või tunnuseid.

Artikkel 17

Meetmed hobuslase varasema identifitseerimise tuvastamiseks

1. Varasemale identifitseerimisele osutavate tunnuste või märgistuste artikli 16 kohaseks tuvastamiseks võetakse vähemalt järgmised meetmed, millega tehakse kindlaks:

- a) mis tahes varem implanteeritud transpndri olemasolu, kasutades ISO standardile 11785 vastavat lugemisseadet, mis on võimeline lugema vähemalt HDX- ja FDX-B-transpndreid vähemalt siis, kui seade on otseses kokkupuutes kehapiinnaga kohas, kuhu transponder tavaolukorras implanteeritakse;
- b) mis tahes kliinilised tunnused, mis viitavad sellele, et varem implanteeritud transponder või varem kooskõlas artikliga 21 paigaldatud tunnus on kirurgiliselt eemaldatud või seda on kirurgiliselt muudetud;
- c) mis tahes tunnused või märgid selle kohta, et hobuslase puhul on kooskõlas artikliga 21 kasutatud identsuskontrolli alternatiivmeetodit.

2. Kui pärast loomapidaja artikli 11 lõike 1 kohase taotluse esitamist ilmneb tänu käesoleva artikli lõikes 1 osutatud meetmetele varem implanteeritud transpndri olemasolu või mis tahes muu artikli 21 kohase identsuskontrolli alternatiivmeetodi kasutamine, mis osutab varasemale artikli 9 kohasele identifitseerimisele, teeb väljastav asutus järgmist:

- a) annab kooskõlas artikliga 29 või 32 sõltuvalt kättesaadavast teabest välja identifitseerimisdokumendi duplikaadi või asendusdokumendi;
- b) sisestab nõuetekohaselt teabe, st transpndri numbri või identsuskontrolli alternatiivmeetodi nimetuse identifitseerimisdokumendi I jao A osa vormi väljadele ja B osa joonisele.

3. Kui leiab kinnitust liidus sündinud hobuslasel käesoleva artikli lõike 1 punktis b osutatud transpndri või identsuskontrolli alternatiivmeetodi puhul kasutatud tunnuste registreerimata eemaldamine, väljastab väljastav asutus vastavalt artiklile 32 identifitseerimisdokumendi asendusdokumendi.

4. Erandina käesoleva artikli lõikest 2 võib pädev asutus lubada väljastada kooskõlas artikliga 9 identifitseerimis-dokumenti artiklis 13 osutatud metsikutes või poolmetsikutes tingimustes elavale hobuslasele, kellel on transponder, kuid kellele ei ole kooskõlas artikliga 13 väljastatud identifitseerimisdokumenti, tingimusel, et transpondri kood registreeriti implanteerimise ajal selle identifitseerimisdokumenti väljastava asutuse andmebaasis, kes vastutas kõnealuse hobuslase populatsiooni eest.

Artikkel 18

Identsuskontrolli elektroonilised meetodid

1. Väljastav asutus tagab, et hobuslase esmakordse identifitseerimise ajal kooskõlas artikliga 12 implanteeritakse transponder.
2. Transponder implanteeritakse parenteraalselt aseptilistes tingimustes hobuse kukla ja turja vahelisele kaela keskel asuvale turjaväädi alale.

Pädev asutus võib siiski lubada transpondri implanteerimist mõnda muusse kohta hobuslase kaelale, tingimusel et selline alternatiivmeetod:

- a) ei ohusta looma heaolu;
  - b) ega suurenda esimeses lõigus viidatud meetodiga võrreldes transpondri liikumise riski.
3. Liikmesriigid kehtestavad lõikes 2 osutatud sekkumiseks vajalikud minimaalsed kvalifikatsiooninõuded või määravad selliste toimingute sooritamiseks isiku (s.o kvalifitseeritud isik) või ametikoha.

4. Artikli 5 lõike 1 punktides a ja b osutatud väljastavad asutused võivad nõuda, et artikli 21 kohase identsuskontrolli alternatiivmeetodi abil identifitseeritud hobuslasele implanteeritakse transponder tema kandmiseks tõuraamatusse või seal registreerimiseks või registreeritud hobuslase registreerimiseks võistlusele.

5. Artikli 5 lõike 1 punktides a ja b osutatud väljastavad asutused ja pädev asutus võivad nõuda, et hobuslasele, kes tuleb identifitseerida kooskõlas artikli 4 lõikega 2 ja artikli 43 lõikega 1, tuleb implanteerida transponder identiteedi kontrollimiseks järgmistel juhtudel:

- a) varem implanteeritud ja registreeritud transponder ei tööta enam;
- b) artiklis 21 osutatud identsuskontrolli alternatiivmeetodina registreeritud päritud või saadud tunnus ei ole selleks enam sobiv või
- c) pädev asutus peab vajalikuks tagada identiteedi kontrollimine.

Artikkel 19

Transpondril kuvatava koodi kordumatuse tagamine

1. Liikmesriigid sätestavad eeskirjad kooskõlas artikli 2 punkti n alapunktis i osutatud standarditega, et tagada artikli 5 lõikes 1 osutatud pädevate asutuste implanteeritud transpondrite kuvatava koodi kordumatus, kui nad väljastavad artikli 9 kohaselt identifitseerimisdokumente.
2. Kooskõlas lõikega 1 kehtestatud eeskirju kohaldatakse kahjustamata identifitseerimissüsteemi, mille on kehtestanud teise liikmesriigi väljastav asutus, kes identifitseeris hobuslase kooskõlas käesoleva määrusega.

Artikkel 20

Transpondri koodi märkimine identifitseerimisdokumenti

1. Kui transponder implanteeritakse vastavalt artiklile 18, kannab identifitseerimisdokumente väljastav organ identifitseerimisdokumenti järgmise teabe:
  - a) I jao A osa punktis 5 vähemalt 15 viimast kohta koodist, mida transponder edastab ja mida pärast implanteerimist lugeja abil lugeda saab, ning, kui see on asjakohane,
    - i) vöotkoodiga isekleepuva kleebise tingimusel, et lehekülg hiljem kinni kleebitakse, või
    - ii) väljatrüki vöotkoodist, mis kodeerib vähemalt 15 viimast kõnealust kohta transpondri edastatavas koodis;

- b) I jao B osas asuva joonise punktis 12 või 13, sõltuvalt implanteerimise küljest, hobuslasele implanteeritud transpondri koht, kust seda pärast implanteerimist loetakse;
- c) I jao B osa asuva joonise punktis 19 selle veterinaararsti või kvalifitseeritud isiku allkiri või pitser, kes hobuslase identifitseeris, täites A osa punkti 3 ja I jao B osas asuva joonise, ja on lugenud transpondri koodi pärast selle implanteerimist, või selle isiku allkiri või pitser, kes esitab identifitseerimisdokumendi väljastamise jaoks seda teavet uuesti kooskõlas väljastava asutuse eeskirjadega.
2. Kui hobuslane on märgistatud varem implanteeritud transpondriga, mis ei vasta artikli 2 lõike punkti n alapunktis i määratletud ISO standarditele, lisatakse erandina käesoleva artikli lõike 1 punktist a identifitseerimisdokumendi I jao A osa punkti 5 tootja või lugemisseadme nimi.

Artikkel 21

Identsuskontrolli alternatiivmeetodite kasutamise lubamine

1. Erandina artikli 18 lõikest 1 võivad liikmesriigid lubada liidus sündinud hobuslaste identifitseerimiseks sobivaid alternatiivmeetodeid, sealhulgas tunnuseid, mis vastavad artikli 4 lõike 1 punktile b, ja tagavad selle, et identifitseerimisdokumenti kantud looma identsust saab kontrollida.
2. Liikmesriigid tagavad, et
- a) hobuslaste identsuskontrolli alternatiivmeetodeid ei kasutata enamiku käesoleva määruse kohaselt nende territooriumil identifitseeritud hobuslaste puhul ainsa vahendina;
- b) nähtavad tunnused, millega märgistatakse aretuseks ja tootmiseks ettenähtud hobuslasi, ei ole segiaetavad nende territooriumil registreeritud hobuslaste jaoks ettenähtud märgistustega, mida kasutavad artikli 5 lõike 1 punktis a osutatud väljastavad asutused;
- c) kõik identsuskontrolli heakskiidetud alternatiivmeetodid eraldi või kombineeritult annavad kooskõlas artikliga 18 implanteeritud transpondriga samaväärsed tagatised;
- d) teavet hobuslase puhul kasutatud identsuskontrolli alternatiivmeetodi kohta on võimalik esitada vormis, mida saab digitaliseerida ja salvestada otsingut võimaldavalt artikli 38 kohaselt loodud andmebaasis.
3. Lõikes 1 sätestatud erandit kasutada kavatsevad liikmesriigid teevad artikli 6 lõikes 1 osutatud veebisaidil komisjonile, teistele liikmesriikidele ja üldsusele kättesaadavaks teabe identsuskontrolli jaoks kasutatava heakskiidetud alternatiivmeetodi kohta.

Artikkel 22

Identsuskontrolli alternatiivmeetodit kasutavate identifitseerimisdokumendi väljastavate asutuste ja loomapidajate kohustused

1. Identifitseerimisdokumente väljastav asutus tagab, et hobuslase identifitseerimisdokumendi ei väljastata enne, kui
- a) on kontrollitud, kas artiklis 21 osutatud identsuskontrolli heakskiidetud alternatiivmeetodit kohaldatakse nõuetekohaselt;
- b) identsuskontrolli jaoks kasutatud meetodi nimetus on sisestatud identifitseerimisdokumendi I jao A osa punkti 6 või 7 või, kui see on asjakohane, XI jakku ning on kantud andmebaasi kooskõlas artikli 38 lõike 1 punktiga f.
2. Identsuskontrolli alternatiivmeetodi kasutamise korral tagab loomapidaja vahendid juurdepääsuks sellele identifitseerimisteabele või kannab vajaduse korral hobuslase identsuskontrolli kulud või ootab, kuni hobuslase identsuskontroll on tehtud.

V PEATÜKK

HOBUSLASTE LIIKUMINE JA TRANSPORT*Artikkel 23***Registreeritud hobuslaste ning aretuseks ja tootmiseks ettenähtud hobuslaste liikumine ja transport**

1. Registreeritud hobuslastele ning aretuseks ja tootmiseks ettenähtud hobuslastele kooskõlas artikli 9 lõikega 1, artikliga 14, artikliga 29, artikliga 30 või artikliga 32 väljastatud identifitseerimisdokument peab olema igal ajal kaasas hobuslasega, kelle jaoks see on väljastatud, sealhulgas hobuslase rümba transportimisel töötlemiseks ettevõttesse, mis on heaks kiidetud kooskõlas määruse (EÜ) nr 1069/2009 artikli 24 lõike 1 punktiga a või millele on osutatud määruse (EL) nr 142/2011 III lisa III peatüki punkti a alapunktis iii, kui see on nõutud riigi õigusaktidega.
2. Erandina lõikest 1 ei pea identifitseerimisdokument olema registreeritud hobuslase ning aretuseks ja tootmiseks ettenähtud hobuslasega kaasas, kui hobuslane:
  - a) on tallis või karjamaal ning loomapidaja saab identifitseerimisdokumendi viivitamata esitada;
  - b) viiakse ajutiselt ratsa, veokis, vankri ees või jalutades kas:
    - i) ettevõtte lähedusse liikmesriigi piires, nii et identifitseerimisdokumendi saab viivitamata esitada, või
    - ii) registreeritud suvekarjamaale rändkarjatamise ajal või sealt ära tingimusel, et identifitseerimisdokumendid saab esitada lähteettevõttes;
  - c) ei ole veel emapiimast võõrutatud ning liigub koos ema või toitva märaga;
  - d) osaleb hobuste võistluse harjutusel või katsel või üritusel, mis nõuab ajutist lahkumist harjutus-, võistlus- või ürituse kohalt;
  - e) teda viiakse või transporditakse ühest kohast teise eriolukorras, mis on seotud hobuslaste endiga või ettevõttega, kus neid hobuslasi peetakse.

*Artikkel 24***Ajutise dokumendiga liikuvate või transporditavate hobuslaste suhtes kehtestatud erand**

1. Loomapidaja või pädeva asutuse taotluse korral väljastab identifitseerimisdokumente väljastav asutus ajutise dokumendi, mis sisaldab vähemalt III lisaga ettenähtud teavet, mis võimaldab hobuslast sama liikmesriigi piires ühest kohast teise viia või transportida kuni 45-päevase ajavahemiku vältel, mille jooksul antakse identifitseerimisdokument identifitseerimiseks vajalike andmete ajakohastamiseks üle identifitseerimisdokumente väljastavale asutusele või pädevale asutusele.
2. Lõike 1 kohase ajutise dokumendiga hobuslasi ei või viia tapamajja inimtoiduks tapmise eesmärgil.
3. Kui hobuslane transporditakse lõikes 1 osutatud 45-päevase ajavahemiku jooksul teise liikmesriiki või läbi teise liikmesriigi kolmandasse riiki, peab erandina lõikest 1 olema temaga kaasas lisaks käesoleva artikli lõikes 1 osutatud ajutisele dokumendile ka direktiivi 2009/156/EÜ III lisale vastav veterinaarsertifikaat, olenemata sellest, kas hobuslane on registreeritud või mitte.

*Artikkel 25***Erand kiipkaardiga liikumise korral**

1. Erandina artikli 23 lõikest 1 võib pädev asutus lubada kõnealuses lõikes viidatud registreeritud hobuslaste või aretuseks ja tootmiseks ettenähtud hobuslaste liikumist ja transporti sama liikmesriigi piires ilma identifitseerimisdokumendita, juhul kui nendega on kaasas kiipkaart, mille väljastas sama asutus, kes väljastas nende identifitseerimisdokumendi, ja mis sisaldab II lisas sätestatud teavet.
2. Käesoleva artikli lõikes 1 sätestatud erandit kasutavad liikmesriigid võivad kehtestada üksteise suhtes erandeid, mis hõlmavad registreeritud hobuslaste või aretuseks ja tootmiseks ettenähtud hobuslaste liikumist ja transporti nende territooriumi piires.

Nad teavitavad selliste erandite lubamise kavatsusest komisjoni.

Artikkel 26

Tapaloomadeks ettenähtud hobuslaste liikumine ja transport

1. Tapaloomadeks ettenähtud hobuslastega peab nende tapamajja viimisel või transportimisel kaasas olema järgmine dokument:
  - a) kooskõlas artikli 9 lõikega 1 või artikliga 14 väljastatud identifitseerimisdokument või
  - b) kooskõlas artikliga 29 või 30 väljastatud identifitseerimisdokumendi duplikaat, mida kasutati artikliga 31 ette nähtud erandi puhul.
2. Erandina lõikest 1 võib pädev asutus lubada transportida tapaloomaks ettenähtud hobuslast, kellel ei ole artikli 9 lõike 1 kohast identifitseerimisdokumenti, sünniettevõttest otse tapamajja sama liikmesriigi piires, tingimusel et
  - a) tapaloomaks ettenähtud hobuslane on alla 12 kuu vana ning ta külgmistel piimalõikehammastel on nähtavad kulumisjäljed;
  - b) on võimaldatud teabe katkematu jälgitavus sünniettevõttest tapamajani;
  - c) tapaloomaks ettenähtud hobuslane on transpordi ajal tapamajja artikli 18 või 21 kohaselt individuaalselt märgistatud;
  - d) loomade partiiga on kaasas määruse (EÜ) nr 853/2004 II lisa III jaole vastav toidutarneahelat käsitlev teave, mis sisaldab viidet käesoleva lõike punktis c osutatud individuaalsele märgistusele;
  - e) kooskõlas artikliga 21 hobuslasele implanteeritud transpondrit või muud füüsilist märgistust kaitstakse hilisema pettuse eesmärgil kasutamise eest, eemaldades ning hävitades või kõrvaldades selle kohapeal.
3. Artikli 34 lõike 1 punkte b ja c ei kohaldata, kui tapaloomadeks ettenähtud hobuslaste viimine või transport toimub käesoleva artikli lõike 2 kohaselt.

VI PEATÜKK

IDENTIFITSEERIMISDOKUMENTIDE HALDAMINE, NENDE DUPLIKAADID JA ASENDUSDOKUMENDID NING IDENTIFITSEERIMISDOKUMENDI KEHTIVUSE PEATAMINE

Artikkel 27

Loomapidajate kohustused seoses identifitseerimisdokumentide haldamisega, et tagada hobuslase identitsuse katkematus kogu tema eluaja jooksul

1. Hobuslase pidaja tagab, et identifitseerimisdokumendis on järgmised andmed igal ajal ajakohased ja õiged:
  - a) hobuslase staatus seoses tema sobivusega inimtoiduks tapmiseks;
  - b) loetav transpondri kood või artikli 21 kohaselt identitsuskontrolli alternatiivmeetodina kasutatud tunnus;
  - c) hobuslase staatus, st kas ta on registreeritud hobuslane või aretuseks ja tootmiseks ettenähtud hobuslane;
  - d) teave omandi kohta, kui see on nõutav selle liikmesriigi õigusaktidega, kus hobuslast peetakse, või kui see on nõutav artikli 5 lõikes 1 osutatud väljastava asutuse poolt.
2. Olenemata sellest, milline väljastav asutus väljastas identifitseerimisdokumendi kooskõlas artikli 9 lõikega 1, artiklitega 14, 29 või 32, tagab hobuslase pidaja, et identifitseerimisdokument esitatakse artikli 5 lõikes 1 osutatud hobuslase kategooria puhul asjaomasele väljastavale asutusele liikmesriigis, kus asub hobuslast pidav ettevõtte, et oleks võimalik esitada artikli 38 lõikes 1 osutatud identifitseerimisandmed 30 päeva jooksul alates:
  - a) identifitseerimisdokumendi väljastamisest kooskõlas artikli 9 lõikega 1 sellise väljastava asutuse poolt, mis asub väljaspool ettevõtte asukoha liikmesriiki;
  - b) hobuslase toomisest ettevõtte asukoha liikmesriiki muust liikmesriigist, välja arvatud
    - i) kuni 90-päevasel ajavahemikul võistlustel, võiduajamistel, näitustel, harjutustel või veokatsetel osalevad hobuslased;
    - ii) paaritushooajal liikmesriigis olevad täkud;
    - iii) paaritushooajal liikmesriigis kuni 90 päeva olevad märke;

- iv) veterinaarasutuses ravi eesmärgil olevad hobuslased;
  - v) hobuslased, kes on ette nähtud tapmiseks 10 päeva jooksul alates nende saabumisest.
3. Kui identifitseerimisdokumendis olevaid artikli 38 lõikes 1 olevaid identifitseerimisandmeid on vaja ajakohastada, esitab loomapidaja identifitseerimisdokumendi 30 päeva jooksul alates andmete muutumise põhjustanud sündmusest:
- a) artikli 2 punkti e alapunktis i osutatud registreeritud hobuslaste puhul artikli 5 lõike 1 punktis a osutatud väljastavale asutusele, kes:
    - i) on väljastanud asjaomasele registreeritud hobuslasele identifitseerimisdokumendi või
    - ii) on heaks kiidetud kooskõlas otsusega 92/353/EMÜ hobuslast pidava ettevõtte asukoha liikmesriigis ning kes on sisse seadnud tõuraamatu, kuhu hobuslast võib kanda või kus ta võib registreerida kooskõlas otsusega 96/78/EÜ, või
  - b) artikli 2 punkti e alapunktis ii osutatud registreeritud hobuslaste puhul artikli 5 lõike 1 punktis b osutatud väljastavale asutusele vastavalt selle väljastava asutuse eeskirjadele, kes väljastas asjaomase registreeritud hobuslase identifitseerimisdokumendi, või
  - c) pädevale asutusele või mis tahes väljastavale asutusele, mis on määratud kooskõlas käesoleva määrusega hobuslast pidava ettevõtte asukoha liikmesriigi pädeva asutuse poolt.

Artikkel 28

Identifitseerimisdokumente väljastavate asutuste kohustused seoses identifitseerimisdokumentide haldamisega, et tagada hobuslase identsuse katkematus kogu tema eluaja jooksul

Artikli 27 lõikes 3 osutatud väljastav asutus teeb järgmist:

- a) ajakohastab identifitseerimisdokumendis vajalikud identifitseerimisandmed;
- b) kannab identifitseerimisdokumendi I jao C osasse väljastava asutuse kohta nõutava teabe, mis peab sisaldama vähemalt kuuekohalist UELNile vastavat andmebaasi numbrit, kui ta ei ole algse artikli 9 lõike 1 kohase identifitseerimisdokumendi väljastaja;
- c) täidab identifitseerimisdokumendi IV jao, kui riigi õigusaktide või väljastava asutuse eeskirjade kohaselt on vaja omanikku muuta;
- d) kannab tema poolt artikli 38 kohaselt loodud andmebaasi esitatud identifitseerimisdokumendis olevad identifitseerimisandmed või täiendab neid;
- e) esitab kõnealuse teabe kooskõlas artikliga 39 keskandmebaasile.

Artikkel 29

Identifitseerimisdokumendi duplikaadi väljastamine

1. Artikli 5 lõikes 1 osutatud väljav asutus väljastab identifitseerimisdokumendi duplikaadi, kui
  - a) identifitseerimisdokumendi originaaleksemplar on kadunud, kuid hobuslase saab identifitseerida transpondri edastatud koodi või identsuskontrolli alternatiivmeetodi abil kooskõlas artikliga 21, või
  - b) hobuslane ei ole identifitseeritud artiklis 12, artiklis 14 või artikli 43 lõikes 2 sätestatud tähtaegadeks, kuid paaritamistunnistus on kättesaadav ja bioloogiline ema või, embrüo siirdamise korral, kasuema on kooskõlas käesoleva määrusega identifitseeritud, või
  - c) pädeval asutusel on tõendeid selle kohta, et teatavad olemasolevas identifitseerimisdokumendis esitatud identifitseerimisandmed ei vasta asjaomasele hobuslasele ja artikli 12 lõike 3 punkti a sätteid ei saa kohaldada.
2. Lõikes 1 kirjeldatud juhtudel teeb artikli 5 lõikes 1 osutatud väljastav asutus loomapidaja või pädeva asutuse taotlusel järgmist:
  - a) implanteerib loomale vajaduse korral kooskõlas artikliga 18 transpondri või paigaldab artikli 21 kohase identsuskontrolli alternatiivmeetodi puhul kasutatava tunnuse;

- b) väljastab identifitseerimisdokumendi duplikaadi, millele peab olema selgelt märgitud, et see on duplikaat („identifitseerimisdokumendi duplikaat“), ning milles osutatakse unikaalsele elunumbrile, mis on kantud selle väljastava asutuse andmebaasi, kes
- i) identifitseeris looma esimest korda ja väljastas kadunud identifitseerimisdokumendi originaali või
  - ii) väljastab lõike 1 punktis b osutatud looma identifitseerimisdokumendi duplikaadi;
- c) liigitab hobuslase identifitseerimisdokumendi duplikaadi II jao II ossa loomana, kes ei ole ette nähtud tapmiseks inimtoiduks.
3. Lõike 2 kohaselt väljastatud identifitseerimisdokumendi duplikaadi üksikasjad tuleb kanda koos viitega unikaalsele elunumbrile artiklis 38 osutatud andmebaasi ja edastada kooskõlas artikliga 39 loodud keskandmebaasi.
4. Kui kadunud identifitseerimisdokumendi on väljastanud kooskõlas artikli 9 lõikega 1 artikli 5 lõikes 1 osutatud väljastav asutus, kes enam ei tegutse, väljastab identifitseerimisdokumendi duplikaadi kooskõlas käesoleva artikli lõikega 2 artikli 5 lõikes 1 osutatud väljastav asutus liikmesriigis, kus asub hobuslast pidav ettevõtte.

Artikkel 30

Liitu imporditud hobuslaste identifitseerimisdokumentide duplikaatide väljastamine

Kui kadunud identifitseerimisdokumendi originaali on väljastanud artikli 14 punktis a osutatud väljastav asutus kolmandas riigis, võib erandina artikli 29 lõikest 2 uue identifitseerimisdokumendi väljastada kõnealune kolmanda riigi väljastav asutus tingimusel, et uus identifitseerimisdokument

- a) saadetakse artikli 14 punktis a osutatud väljastavalt asutuselt artikli 29 lõikes 2 osutatud väljastavale asutusele, kus see märgistatakse kui duplikaat, loom liigitatakse kooskõlas artikli 29 lõike 2 punktiga c ja teave kantakse andmebaasi kooskõlas artikli 29 lõikega 3;
- b) edastatakse loomapidajale või, kui see on nõutud hobuslase asukoha liikmesriigi õigusaktidega, loomaomanikule väljastava asutuse või pädeva asutuse poolt liikmesriigis, kus asub hobuslast pidav ettevõtte.

Artikkel 31

Inimtoiduks tapmiseks ettenähtud hobuslaste staatuse peatamine

1. Erandina artikli 29 lõike 2 punktist c ja artiklist 30, välja arvatud artikli 43 lõikes 2 kirjeldatud juhtudel, võib pädev asutus otsustada peatada inimtoiduks tapmiseks ettenähtud hobuslase staatuse kuueks kuuks, kui
- a) loomapidaja saab 30 päeva jooksul alates identifitseerimisdokumendi kadumise teatamisest rahuldavalt tõendada, et inimtoiduks tapmiseks ettenähtud hobuslase staatust ei ole ühegi ravimeetodiga kahjustatud;
  - b) identifitseerimistaotlus esitatakse kooskõlas otsuse 96/78/EÜ artikli 1 lõike 1 teise taandega esimese eluaasta jooksul, kuid pärast seda, kui käesoleva määruse artikli 12 lõikes 2 osutatud lubatud maksimumperiood on lõppenud.
2. Lõikes 1 osutatud juhul märgib pädev asutus kuuekuulise peatamisaja alguskuupäeva identifitseerimisdokumendi duplikaadi II jao III osa esimesse veergu ning täidab selle kolmanda veeru.

Artikkel 32

Identifitseerimisdokumendi asendusdokumendi väljastamine

1. Artikli 5 lõikes 1 osutatud väljastav asutus väljastab identifitseerimisdokumendi asendusdokumendi, kui
- a) identifitseerimisdokumendi originaal on kadunud ja
    - i) looma identsust ei ole võimalik kinnitada;
    - ii) ei ole märke või tõendeid selle kohta, et artikli 5 lõikes 1 osutatud väljastav asutus on loomale varem identifitseerimisdokumendi väljastanud;
  - b) loom ei ole artikli 12 lõigetes 1 ja 2, artiklis 14 või artikli 43 lõikes 2 sätestatud tähtaegadeks identifitseeritud.

2. Lõikes 1 kirjeldatud juhtudel teeb artikli 5 lõike 1 punktis c osutatud väljastav asutus, kes vastutab selle piirkonna eest, kus asub hobuslast pidav ettevõtte, loomapidaja või pädeva asutuse taotlusel järgmist:
- implanteerib loomale vajaduse korral kooskõlas artikliga 18 transpondri või paigaldab artikli 21 kohase identifikatsioonikontrolli alternatiivmeetodi puhul kasutatava tunnuse;
  - väljastab identifitseerimisdokumendi asendusdokumendi, millele peab olema selgelt märgitud, et see on asendusdokument („identifitseerimisdokumendi asendusdokument“), osutades uuele unikaalsele elunumbrile, mis vastab asjaomase identifitseerimisdokumendi asendusdokumendi väljastamise kohta andmebaasis tehtud kandeale;
  - liigitab hobuslase identifitseerimisdokumendi asendusdokumendi II jao II ossa loomana, kes ei ole ette nähtud tapmiseks inimtoiduks.
3. Käesoleva artikli lõike 2 kohaselt väljastatud identifitseerimisdokumendi asendusdokumendi üksikasjad tuleb kanda koos viitega unikaalsele elunumbrile artiklis 38 osutatud andmebaasi ja edastada artiklis 39 osutatud keskandmebaasi.

Artikkel 33

Identifitseerimisdokumendi kehtivuse peatamine seoses hobuslaste liikumisega

Veterinaarjärelevalve ametnik peatab identifitseerimisdokumendi kehtivuse seoses hobuslase liikumisega, tehes asjakohase kande III jakku, kui hobuslast peetakse ettevõttes või ta pärineb ettevõttest:

- mille suhtes kehtib direktiivi 2009/156/EÜ artikli 4 lõikes 5 viidatud keeld või
- mis asub liikmesriigis, mis ei ole hobuste Aafrika katkust vaba, või liikmesriigi territooriumi osas, mida käsitatakse hobuste Aafrika katku nakatununa kooskõlas direktiivi 2009/156/EÜ artikli 5 lõikega 2.

VII PEATÜKK

HOBUSLASE SURM NING INIMTOIDUKS TAPMISELE KUULUVAD HOBUSLASED JA MANUSTATUD RAVIMID

Artikkel 34

Veterinaarjärelevalve ametniku ja pädeva asutuse kohustused hobuslase tapmise või surma korral

- Hobuslase tapmise või surma korral võetakse järgmised meetmed:
  - transpondrit kaitstakse hilisema pettuse eesmärgil kasutamise eest, eemaldades ning hävitades või kõrvaldades selle kohapeal;
  - identifitseerimisdokument märgitakse kehtetuks, vähemalt lüües selle igale lehele võltsimiskindla templi „kehtetu“ või augustades kõik lehed nõuetekohase diameetriga auguga, mis ei ole väiksem kui augustajate puhul kasutatav standardsuurus;
  - viidates hobuslase unikaalsele elunumbrile, identifitseerimisdokument kas
    - hävitatakse ametliku järelevalve all, kui loom tapeti, ning väljastavale asutusele esitatakse kas otse või artikli 36 lõikes 2 osutatud kontaktpunkti kaudu tõend, milles märgitakse looma tapamajas tapmise kuupäev ja identifitseerimisdokumendi hävitamise kuupäev, või
    - kehtetuks märgitud identifitseerimisdokument tagastatakse koos teabega looma tapmise kuupäeva kohta või tauditõrje eesmärgil tapmise kuupäeva kohta otse või artikli 36 lõikes 2 osutatud kontaktpunkti kaudu identifitseerimisdokumendi I jao A osa punktis 11 märgitud väljastavale asutusele või artikli 28 punkti b kohase ajakohastamise järel I jao C osas märgitud väljastava asutusele.
- Lõikes 1 sätestatud meetmed rakendatakse järgmiste isikute poolt või nende järelevalve all:
  - veterinaarjärelevalve ametnik:
    - tauditõrje eesmärgil tapmise või surmamise korral kooskõlas direktiivi 2009/156/EÜ artikli 4 lõike 4 punkti a teise lõiguga või
    - pärast tapmist kooskõlas direktiivi 2009/156/EÜ artikli 7 lõikega 3 või

- b) määruse (EÜ) nr 1069/2009 artikli 3 lõikes 10 määratletud pädev asutus rümbe kõrvaldamise või töötlemise korral, kui sellega oli kaasas käesoleva määruse artikli 23 lõikes 1 osutatud riiklike õigusaktide kohane identifitseerimisdokument:
- i) kooskõlas määruse (EÜ) nr 1069/2009 artikli 24 lõike 1 punktiga a heakskiidetud ettevõttes või
  - ii) määruse (EL) nr 142/2011 III lisa III peatüki punkti a alapunktis iii osutatud väikese võimsusega põletustehases.
3. Kui transponderit ei ole võimalik inimtoiduks tapetud hobuslase kehalt eemaldada, nagu nõutakse käesoleva artikli lõike 1 punktis a, kuulutab veterinaarjärelevalve ametnik looma liha või selle osa lihast, kus asub transponder, inimtoiduks kõlbmatuks vastavalt määruse (EÜ) nr 854/2004 I lisa II jao V peatüki lõike 1 punktile n.

Artikkel 35

Loomapidaja ja identifitseerimisdokumente väljastava asutuse kohustused hobuslase surma või kadumise korral

1. Kõikidel muudel hobuslase surma või kadumise juhtudel, sealhulgas varguse juhtudel, millele ei ole artiklis 34 osutatud, tagastab loomapidaja 30 päeva jooksul pärast looma surma või kadumist identifitseerimisdokumendi I jao A osas märgitud väljastavale asutusele või artikli 28 punkti b kohase ajakohastamise järel I jao C osas märgitud asjakohasele väljastavale asutusele.
2. Väljastav asutus, kes saab kooskõlas artikliga 34 või käesoleva artikli lõikega 1 teabe hobuslase surma või kadumise kohta, tegutseb kooskõlas artikli 28 punktidega d ja e.

Artikkel 36

Liikmesriikide kohustused teabevoo tagamisel pärast hobuslase surma

1. Liikmesriigid võtavad meetmeid, et tagastada väljastavale asutusele kehtetuks märgitud identifitseerimisdokumendid, nagu on sätestatud artikli 34 lõike 1 punkti c alapunktis ii.
2. Liikmesriigid võivad luua kontaktpunkti artikli 34 lõike 1 punkti c alapunktis i osutatud tõendi või artikli 34 lõike 1 punkti c alapunktis ii osutatud identifitseerimisdokumentide saamiseks ja nende edastamiseks vastavatele identifitseerimisdokumentide väljastavatele tunnustatud asutustele nende territooriumil.

Selleks kontaktpunktiks võib olla määruse (EÜ) nr 882/2004 artiklis 35 viidatud kontaktasutus.

3. Kui see on kooskõlas lõikega 2 kohaldatav, tuleb kontaktpunkti andmed, mille võib lisada artikli 39 kohasesse keskandmebaasi, teha kättesaadavaks teistele liikmesriikidele ja üldsusele artikli 6 lõikes 1 osutatud veebisaidil.

Artikkel 37

Inimtoiduks tapmisele kuuluvad hobuslased ja manustatud ravimid

1. Hobuslast käsitatakse inimtoiduks tapmisele kuuluva loomana, kui kooskõlas käesoleva määrusega ei ole oma allkirjaga identifitseerimisdokumendi II jao II osas kinnitanud vastupidist:
  - a) loomaomanik oma äranägemisel koos väljastava asutuse kinnitusega või
  - b) loomapidaja ja vastutav veterinaararst, toimides direktiivi 2001/82/EÜ artikli 10 lõike 2 kohaselt, või
  - c) kui vastupidist ei kinnita väljastava asutuse poolt artikli 29 või 30 kohaselt identifitseerimisdokumendi duplikaadi väljastamise või artikli 32 kohaselt identifitseerimisdokumendi asendusdokumendi väljastamise ajal tehtud kanne.
2. Enne direktiivi 2001/82/EÜ artikli 10 lõikele 2 vastavat mis tahes ravi või mis tahes ravi kõnealuse direktiivi artikli 6 lõike 3 kohaselt lubatud ravimit kasutades kinnitab direktiivi 2001/82/EÜ artikli 10 lõikes 1 osutatud vastutav veterinaararst kas seda, et
  - a) hobuslane on ette nähtud tapmiseks inimtoiduks nagu tavajuhul või
  - b) hobuslane ei ole identifitseerimisdokumendi II jao II osa kohaselt ette nähtud tapmiseks inimtoiduks.

3. Kui käesoleva artikli lõikes 2 viidatud ravi ei ole inimtoiduks tapmisele kuuluva hobuslase puhul lubatud, tagab direktiivi 2001/82/EÜ artikli 10 lõikes 1 osutatud vastutav veterinaararst, et kooskõlas direktiivi 2001/82/EÜ artikli 10 lõikes 2 sätestatud erandiga kuulutatakse asjaomane hobuslane enne ravi pöördumatult inimtoiduks tapmisele mittekuuluvaks, tehes järgmist:

a) täites ja allkirjastades identifitseerimisdokumendi II jao II osa ning

b) märkides identifitseerimisdokumendi II jao III osa kehtetuks kooskõlas II jao III osas esitatud juhistele.

4. Pärast lõikes 3 sätestatud meetmete võtmist annab hobuslase pidaja identifitseerimisdokumendi selle liikmesriigi väljastavale asutusele, kus asub hobuslast pidav ettevõtte, või esitab teabe elektrooniliselt andmebaasis, kui on olemas juurdepääs sellele, hiljemalt 14 päeva jooksul alates identifitseerimisdokumendi II jao II osa allkirjastamisest.

5. Erandina lõikest 4 võib liikmesriik võtta vastu meetmeid, mille eesmärk on tagada, et vastutav veterinaararst teatab kooskõlas lõikega 3 võetud meetmetest 14 päeva jooksul alates identifitseerimisdokumendi II jao II osa allkirjastamisest:

a) kas otse lõikes 4 osutatud väljastavale asutusele ja esitab teabe, mida väljastaval asutusel on vaja kooskõlas artikliga 39 loodud andmebaasi ajakohastamiseks, või

b) otse kooskõlas artikliga 39 loodud keskandmebaasile, kui lõikes 4 osutatud väljastava asutuse tagab, et teave lisatakse kooskõlas artikliga 38 loodud andmebaasi.

6. Kui hobuslast ravitakse direktiivi 2001/82/EÜ artikli 10 lõikes 3 osutatud tingimustel, kannab vastutav veterinaararst identifitseerimisdokumendi II jao III ossa nõutavad üksikasjad ravimi kohta, mis sisaldab hobuslaste raviks olulisi aineid või kliinilist lisaväärtust andvaid aineid, mis on loetletud määruses (EÜ) nr 1950/2006.

Vastutav veterinaararst paneb kirja selle ravimi retsepti järgi manustamise viimase kuupäeva ja teatab kooskõlas direktiivi 2001/82/EÜ artikli 11 lõikega 4 loomapidajale kõnealuse direktiivi artikli 10 lõikega 3 kehtestatud keeluaja lõppemise kuupäeva.

VIII PEATÜKK

ANDMED JA KARISTUSED

Artikkel 38

Andmebaas

1. Identifitseerimisdokumendi väljastamise või eelnevalt väljastatud identifitseerimisdokumentide registreerimise korral kannab identifitseerimisdokumente väljastav asutus oma andmebaasi asjaomase hobuslase kohta vähemalt järgmised andmed:

a) unikaalne elunumber;

b) liik;

c) sugu;

d) värvus;

e) punktis i osutatud loomapidaja teatatud sünnikuupäev (päev, kuu ja aasta);

f) olemasolu korral transpondri edastatud koodi vähemalt 15 viimast kohta või ISO 11784 standardile mittevastava raadiosagedusel töötava identifitseerimisvahendi edastatud kood koos teabega koodi lugemiseks vajaliku süsteemi kohta või artikli 21 kohase identsuskontrolli alternatiivmeetodi nimetus;

g) punktis i osutatud loomapidaja teatatud sünniriik;

h) identifitseerimisdokumendi väljastamise ja mis tahes muudatuse kuupäev;

i) artikli 11 lõikes 1, artikli 15 lõikes 1, artikli 29 lõikes 2 või artikli 32 lõikes 2 osutatud taotluse esitanud või kooskõlas artikli 27 lõikega 3 identifitseerimisdokumendi esitanud loomapidaja nimi ja aadress;

j) asjaolu, kas tegemist on registreeritud hobuslase või aretuseks ja tootmiseks ettenähtud hobuslasega;

k) punktis i osutatud loomapidaja teatatud looma nimi (sünninimi ja olemasolu korral kaubanduslik nimetus);

- l) teadaolev asjaolu, et loom ei kuulu tapmisele inimtoiduks;
  - m) seerianumber, kui artikli 9 lõigetes 1 ja 3 osutatud identifitseerimisdokumendil see on, ning teave kooskõlas artikli 12 lõikega 3, artikliga 29, artikliga 30 või artikliga 32 väljastatud uute identifitseerimisdokumentide või identifitseerimisdokumentide duplikaatide ja asendusdokumentide kohta;
  - n) punktis i osutatud loomapidaja teatatud riik, kus asub hobuslast pidav ettevõte;
  - o) looma surma- või kadumise kuupäev, mille on teatanud punktis i osutatud loomapidaja, või tapmiskuupäev.
2. Identifitseerimisdokumente väljastav asutus hoiab käesoleva artikli lõikes 1 osutatud andmeid andmebaasi registris vähemalt 35 aastat või vähemalt kaks aastat alates artikli 34 kohaselt hobuslase surmast teatamise kuupäevast.
3. Hiljemalt 15 päeva jooksul alates käesoleva artikli lõikes 1 osutatud teabe registreerimisest teatab kõnealusel lõikes osutatud väljastav asutus selle lõike punktides a–j ja l osutatud teabe kooskõlas artikliga 39 loodud keskandmebaasile, mis asub liikmesriigis:
- a) kus väljastav asutus on heaks kiidetud, tunnustatud või määratud või kus on selle peakorter kooskõlas artikli 5 lõikega 1;
  - b) kus hobuslane sündis.

Artikkel 39

Keskandmebaasi loomine

1. Liikmesriigid loovad käesoleva määruse kohaldamiseks keskandmebaasi.
2. Erandina lõikest 1 ei pea keskandmebaasi looma nendes liikmesriikides, kus on registreeritud hobuslaste jaoks üks andmebaas ja aretuseks ja tootmiseks ettenähtud hobuslaste jaoks teine andmebaas, tingimusel et
  - a) mõlema andmebaasi vahel on toimiv ühendus ning nad saavad suhelda keskandmebaasidega kooskõlas artikliga 40, et ajakohastada teavet nende hobuslaste kohta, kelle staatus muutub registreeritud hobuslaseks või aretuseks ja tootmiseks ettenähtud hobuslaseks;
  - b) pädeval asutusel on kõnealustele andmebaasidele otsejuurdepääs.
3. Liikmesriigid teevad oma keskandmebaaside nime, aadressi ja kontaktandmed teistele liikmesriikidele ja üldsusele artikli 6 lõikega 1 ettenähtud veebisaidil kättesaadavaks.

Artikkel 40

Keskandmebaaside haldamine ja koostöö

1. Iga liikmesriik tagab, et artikli 5 lõikes 1 osutatud väljastav asutus lisab selle riigi territooriumil identifitseeritud hobuslasi käsitlevad artikli 28 punktis e ja artikli 38 lõikes 1 osutatud andmed keskandmebaasi või et identifitseerimisdokumente väljastava asutuse andmebaasid liidetakse selle keskse andmebaasiga (edaspidi „keskandmebaas”) samasse võrku.
2. Liikmesriigid teevad keskandmebaaside haldamisel koostööd kooskõlas direktiiviga 89/608/EMÜ ning tagavad, et
  - a) kooskõlas käesoleva määruse artikliga 28 teatab keskandmebaas unikaalsele elunumbrile viidates igast artikli 38 lõikes 1 osutatud identifitseerimisandmetes tehtud muudatusest selle liikmesriigi keskandmebaasile, kus identifitseerimisdokument on väljastatud;
  - b) teiste liikmesriikide pädevad asutused saavad tasuta juurdepääsu keskandmebaasis olevale miinimumteabele, et nad saaksid kontrollida, kas see sisaldab transpondri koodi, unikaalset elunumbrit või passi numbrit.

Artikkel 41

Karistused

Liikmesriigid kehtestavad eeskirjad käesoleva määruse sätete rikkumise eest kohaldatavate karistuste kohta ning võtavad kõik vajalikud meetmed nende rakendamise tagamiseks. Ettenähtud karistused peavad olema tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad. Liikmesriigid teatavad neist sätetest komisjonile 1. jaanuariks 2016 ja annavad viivitamata teada nende edaspidistest muudatustest.

IX PEATÜKK
ÜLEMINEKU- JA LÕPPSÄTTED

Artikkel 42

Kehtetuks tunnistamine

Määrus (EÜ) nr 504/2008 tunnistatakse kehtetuks alates 1. jaanuarist 2016.

Viiteid kehtetuks tunnistatud määrusele käsitatakse viidetena käesolevale määrusele.

Artikkel 43

Üleminekusätted

1. Erandina artikli 4 lõikest 2 käsitatakse käesoleva määruse kohaselt identifitseeritud hobuslastena:
  - a) hiljemalt 30. juunil 2009 sündinud ja selleks kuupäevaks otsuse 93/623/EMÜ või 2000/68/EÜ kohaselt identifitseeritud hobuslasi tingimusel, et kõnealustele hobuslastele väljastatud identifitseerimisdokumendid:
    - i) on hiljemalt 31. detsembriks 2009 registreeritud määruse (EÜ) nr 504/2008 artikli 21 lõike 1 kohaselt ning
    - ii) sisaldavad otsuse 93/623/EMÜ lisas esitatud identifitseerimisdokumendi näidise IX jaole vastavat jagu ning kui identifitseerimisdokumendi III-B osasse on sisestatud andmeid, on täidetud ka selle III-A osa;
  - b) hiljemalt 30. juunil 2009 sündinud, kuid selleks kuupäevaks otsuse 93/623/EMÜ või 2000/68/EÜ kohaselt identifitseerimata hobuslasi tingimusel, et nad olid identifitseeritud määruse (EÜ) nr 504/2008 kohaselt hiljemalt 31. detsembriks 2009;
  - c) määruse (EÜ) nr 504/2008 kohaselt 31. detsembriks 2015 identifitseeritud hobuslasi.
2. Pärast 30. juunit 2009 sündinud või liitu kolmandast riigist imporditud hobuslased, kes ei ole 31. detsembriks 2015 kooskõlas määrusega (EÜ) nr 504/2008 identifitseeritud, identifitseeritakse kooskõlas käesoleva määruse artiklitega 29 või 32, sõltuvalt nende identiteedi kohta kättesaadavatest andmetest, ja klassifitseeritakse identifitseerimisdokumendi duplikaadi II jao II osas inimtoiduks tapmisele mittekuuluva loomana.
3. Erandina artikli 13 lõikest 2 ei pea liikmesriigid, kes on lubanud enne 1. jaanuari 2016 teha erandeid kooskõlas määruse (EÜ) nr 504/2008 artikliga 7 ja teatanud sellest komisjonile nõuetekohaselt enne nimetatud kuupäeva, nendest komisjonile uuesti teatama.
4. Liikmesriigid, kes ei ole loonud artikli 39 kohast keskandmebaasi, loovad artikli 39 kohase keskandmebaasi ja tagavad artikli 40 kohaselt selle toimimise hiljemalt 30. juuniks 2016.

Artikkel 44

Jõustumine

Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Otsust kohaldatakse alates 1. jaanuarist 2016. Artiklit 39 kohaldatakse siiski alates 1. juulist 2016 nendes liikmesriikides, kes ei ole 1. jaanuariks 2016 loonud toimivat keskandmebaasi.

Määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 17. veebruar 2015

Komisjoni nimel
president
Jean-Claude JUNCKER

I LISA

1. OSA

Järgnev on artikliga 7 ette nähtud identifitseerimisdokumendi sisu:

DOCUMENT D'IDENTIFICATION DES ÉQUIDÉS

Ces instructions sont rédigées en vue d'assister l'utilisateur et n'entravent pas l'application des règles établies par le règlement d'exécution (UE) 2015/262 de la Commission (*).

- I. Le document d'identification doit comporter toutes les instructions nécessaires à son utilisation ainsi que les coordonnées de l'organisme émetteur en français, en anglais et dans une des langues officielles de l'État membre ou du pays dans lequel l'organisme émetteur a son siège.
- II. Le document d'identification doit contenir les renseignements suivants:

1. Section I – Identification

L'équidé doit être identifié par l'organisme émetteur. Le numéro unique d'identification valable à vie doit permettre d'identifier clairement l'équidé ainsi que l'organisme émetteur du document d'identification et doit être compatible avec le système UELN (numéro universel d'identification des équidés). Dans le signalement figurant à la section I, partie A, notamment au point 3, l'utilisation d'abréviations doit être évitée autant que possible. À la section I, partie A, point 5, un champ doit être prévu pour insérer au moins quinze chiffres du code transmis par le transpondeur.

À la section I, partie B, le signalement graphique doit être effectué à l'aide d'un stylo à bille à encre rouge pour les marques et d'un stylo à bille à encre noire pour les épis, ou à l'aide de ces mêmes couleurs s'il est effectué par voie électronique, selon les lignes directrices fournies par la Fédération équestre internationale (FEI) ou par Weatherbys.

La section I, partie C, doit servir à enregistrer toute modification des données d'identification.

2. Section II – Administration de médicaments vétérinaires

Les parties I et II ou la partie III de cette section doivent être dûment complétées suivant les instructions établies dans cette section.

3. Section III – Validité des documents pour les mouvements d'équidés

Les suspensions ou rétablissements de la validité du document conformément à l'article 4, paragraphe 4, point a), deuxième alinéa, de la directive 2009/156/CE doivent être consignés.

4. Section IV – Propriétaire

Le nom du propriétaire ou celui de son agent ou représentant doit être mentionné si l'organisme émetteur le requiert.

5. Section V – Certificat d'origine

Si l'équidé est inscrit ou enregistré et susceptible d'être inscrit dans un livre généalogique tenu par une organisation d'élevage agréée ou reconnue, le document d'identification doit indiquer le pedigree de l'équidé ainsi que la classe du livre généalogique dans laquelle celui-ci est inscrit conformément aux règles de l'organisation d'élevage agréée ou reconnue délivrant le document d'identification.

6. Section VI – Enregistrement des contrôles d'identité

À chaque fois que les lois et règlements l'exigent, l'identité de l'équidé doit faire l'objet de contrôles enregistrés par l'autorité compétente, au nom de l'organisme émetteur, ou par l'organisation gérant des chevaux en vue de la compétition ou des courses.

7. Section VII – Enregistrement des vaccinations contre la grippe équine

Toutes les vaccinations contre la grippe équine, y compris par administration de vaccins combinés, doivent être enregistrées à la section VII. Ces informations peuvent être fournies moyennant l'apposition d'un autocollant.

(*) Règlement d'exécution (UE) 2015/262 de la Commission du 17 février 2015 établissant des règles conformément aux directives 90/427/CEE et 2009/156/CE du Conseil en ce qui concerne les méthodes d'identification des équidés (règlement sur le passeport équin) (JO L 59 du 3.3.2015, p. 1).

8. Section VIII – Enregistrement des vaccinations autres que les vaccinations contre la grippe équine

Toutes les vaccinations autres que les vaccinations contre la grippe équine doivent être enregistrées à la section VIII. Ces informations peuvent être fournies moyennant l'apposition d'un autocollant.

9. Section IX – Examens de laboratoire

Les résultats de tous les examens pratiqués pour déceler une maladie transmissible doivent être consignés.

III. Le document d'identification peut contenir les renseignements suivants:

10. Section X – Conditions sanitaires de base (obligatoire pour les équidés enregistrés)

Ces conditions ne s'appliquent qu'aux mouvements d'équidés enregistrés qui ont lieu sur le territoire d'un même État membre.

11. Section XI – Châtaignes

Cette section est nécessaire au respect du modèle de document d'identification de la Fédération équestre internationale (FEI).

IV. Sauf s'il est détruit sous surveillance officielle à l'abattoir, le document d'identification doit être restitué à l'organisme émetteur en cas de mort, d'élimination, de perte ou de vol de l'animal, ou si celui-ci est abattu à des fins de lutte contre les maladies.

IDENTIFICATION DOCUMENT FOR EQUIDAE

These instructions are drawn up to assist the user and do not impede on the rules laid down in Commission Implementing Regulation (EU) 2015/262 (*).

- I. The identification document must contain all the instructions needed for its use and the details of the issuing body in French, English and one of the official language(s) of the Member State or country where the issuing body has its headquarters.
- II. The identification document must contain the following information:

1. Section I – Identification

The equine animal shall be identified by the issuing body. The unique life number shall clearly identify the equine animal and the issuing body which issued the identification document and shall be compatible with the universal equine life number (UELN).

In the narrative in Part A of Section I, in particular in point 3 thereof, abbreviations must be avoided, where possible. In point 5 of Part A of Section I, the space must be provided for at least 15 digits of the transponder code.

In Part B of Section I the outline diagram shall be completed using red ball point ink for marks and black ball point ink for whorls, or by use of these colours respectively if completed electronically, taking into account the guidelines provided for by the World Equestrian Federation (FEI) or the Weatherbys.

Part C of Section I must be used to record modifications to identification details.

2. Section II – Administration of veterinary medicinal products

Parts I and II or Part III of this Section must be duly completed in accordance with the instructions set out in this Section.

3. Section III – Validity of document for movement of equidae

Invalidation or revalidation of the identification document in accordance with the second subparagraph of Article 4(4)(a) of Directive 2009/156/EC must be indicated.

4. Section IV – Owner

The name of the owner or its agent or representative must be stated where required by the issuing body.

5. Section V – Certificate of origin

In the case of equidae entered or registered and eligible for entry in a studbook maintained by an approved or recognised breeding organisation, the identification document shall contain the pedigree and the studbook class in which the equine animal is entered in accordance with the rules of the approved or recognised breeding organisation issuing the identification document.

6. Section VI – Recording of identity checks

Whenever laws and regulations require to conduct checks on the identity of the equine animal, those checks should be recorded by the competent authority, on behalf of the issuing body or by the organisation which manages registered horses for competitions or races.

7. Section VII – Record of vaccination against equine influenza

All equine influenza vaccinations, including by use of combined vaccines, must be recorded in Section VII. The information may take the form of a sticker.

(*) Commission Implementing Regulation (EU) 2015/262 of 17 February 2015 laying down rules pursuant to Council Directives 90/427/EEC and 2009/156/EC as regards the methods for the identification of equidae (Equine Passport Regulation) (OJ L 59, 3.3.2015, p. 1).

8. Section VIII – Record of vaccination against other diseases

All vaccinations other than those against equine influenza must be recorded in Section VIII. The information may take the form of a sticker.

9. Section IX – Laboratory health tests

The results of all tests carried out to detect transmissible diseases must be recorded.

III. The identification document may contain the following information:

10. Section X – Basic health conditions (mandatory for registered equidae)

These conditions shall apply only for movement of registered equidae on the territory of a Member State.

11. Section XI – Chestnuts

This section shall be required for compliance with the model of the identification document of the World Equestrian Federation (FEI).

IV. Except where it is destroyed under official supervision at the slaughterhouse, the identification document must be returned to the issuing body after the animal has died, had to be destroyed, was lost or stolen or was slaughtered for disease control purposes.

HOBUSLASE IDENTIFITSEERIMISDOKUMENT

Need juhendid on koostatud kasutaja abistamiseks ega takista komisjoni rakendusmääruses (EL) 2015/262 (*) sätestatud eeskirjade kohaldamist.

- I. Identifitseerimisdokument peab sisaldama kõiki selle kasutamiseks vajalikke juhiseid ja üksikasju selle väljastanud asutuse kohta prantsuse ja inglise keeles ning ühes selle liikmesriigi või riigi ametlikest keeltest, kus asub identifitseerimisdokumente väljastava asutuse peakontor.
- II. Identifitseerimisdokument peab sisaldama järgmist teavet.

1. I jagu – Identifitseerimine

Hobuslase identifitseerib identifitseerimisdokumente väljastav asutus. Unikaalne elunumber identifitseerib selgelt looma ja identifitseerimisdokumendi väljastanud asutuse ning vastab hobuslase universaalsele elunumbrile (UELN).

I jao A osa sõnalises osas, eelkõige punktis 3 tuleks võimaluse korral hoiduda lühendite kasutamisest. I jao A osa punktis 5 tuleb jätta ruumi transpondri koodi vähemalt 15 koha jaoks.

I jao B osa joonis tuleb täita nii, et tunnused märgitakse punase pastapliiatsiga ja pöörised musta pastapliiatsiga, või kui joonis täidetakse elektrooniliselt, siis samade värvidega, võttes arvesse ühenduste World Equestrian Federation (FEI) või Weatherbys suuniseid.

I jao C osa tuleb kasutada identifitseerimisandmetes tehtud muudatuste registreerimiseks.

2. II jagu – Veterinaarravimite manustamine

Selle jao I, II ja III osa peavad olema nõuetekohaselt täidetud vastava jao kohta esitatud juhiste järgi.

3. III jagu – Dokumendi kehtivus seoses hobuslaste liikumisega

Märkida tuleb dokumendi direktiivi 90/426/EMÜ artikli 4 lõike 4 kohane kehtetuks tunnistamine või kehtivuse taastamine.

4. IV jagu – Omanik

Identifitseerimisdokumente väljastava organi nõudmisel tuleb märkida omaniku või omaniku esindaja nimi.

5. V jagu – Päritolusertifikaat

Kui tegemist on hobuslastega, kes on kantud tõuraamatusse, mida peab tunnustatud või heakskiidetud aretusorganisatsioon, või kes on tõuraamatus registreeritud ja sissekandmiseks kõlblik, peab identifitseerimisdokument sisaldama eellastabelit ja tõuraamatu klassi, kuhu hobuslane liigitatakse vastavalt identifitseerimisdokumente väljastava tunnustatud või heakskiidetud aretusorganisatsiooni kehtestatud eeskirjadele.

6. VI jagu – Identsuskontrollide registreerimine

Kui õigusaktidega ja eeskirjadega on nõutud hobuslase identsuskontroll, peab selle registreerima pädev asutus identifitseerimisdokumente väljastava asutuse või võistlus- või võidusõiduhobustega tegeleva organisatsiooni nimel.

7. VII jagu – Hobuste gripi vastase vaksineerimise registreerimine

Kõik hobuste gripi vastased vaksineerimised, ka kombineeritud vaktsiiniga vaksineerimised, tuleb registreerida VII jaos. Teave võib olla kleebise vormis.

(*) Komisjoni rakendusmäärus (EL) 2015/262, 17. veebruar 2015, milles sätestatakse hobuslaste identifitseerimise meetodeid käsitlevad eeskirjad kooskõlas nõukogu direktiividega 90/427/EMÜ ja 2009/156/EÜ (hobusepassi käsitlev määrus) (ELT L 59, 3.3.2015, lk 1).

8. VIII jagu – Muude taudide vastase vaktsineerimise registreerimine

Kõik muud kui hobuste gripi vastased vaktsineerimised tuleb registreerida VIII jaos. Teave võib olla kleebise vormis.

9. IX jagu – Laboratoorsed terviseuuringud

Nakkushaiguste avastamiseks tehtud kõikide uuringute tulemused tuleb registreerida.

III. Identifitseerimisdokument võib sisaldada järgmist teavet.

10. X jagu – Üldised tervishoiunõuded (registreeritud hobuslaste puhul kohustuslik)

Neid tingimusi kohaldatakse ainult registreeritud hobuslaste liikumise puhul liikmesriigi territooriumil.

11. XI jagu – Kastanid

Seda jagu nõutakse Rahvusvahelise Ratsaspordi Föderatsiooni (World Equestrian Federation – FEI) identifitseerimisdokumendi näidise järgimiseks.

IV. Välja arvatud juhul, kui identifitseerimisdokument hävitatakse tapamajas ametliku järelevalve all, tuleb identifitseerimisdokument tagastada identifitseerimisdokumente väljastavale asutusele, kui loom sureb, ta on hukatud, kadunud või varastatud või tapetud tauditõrje eesmärgil.

I JAGU

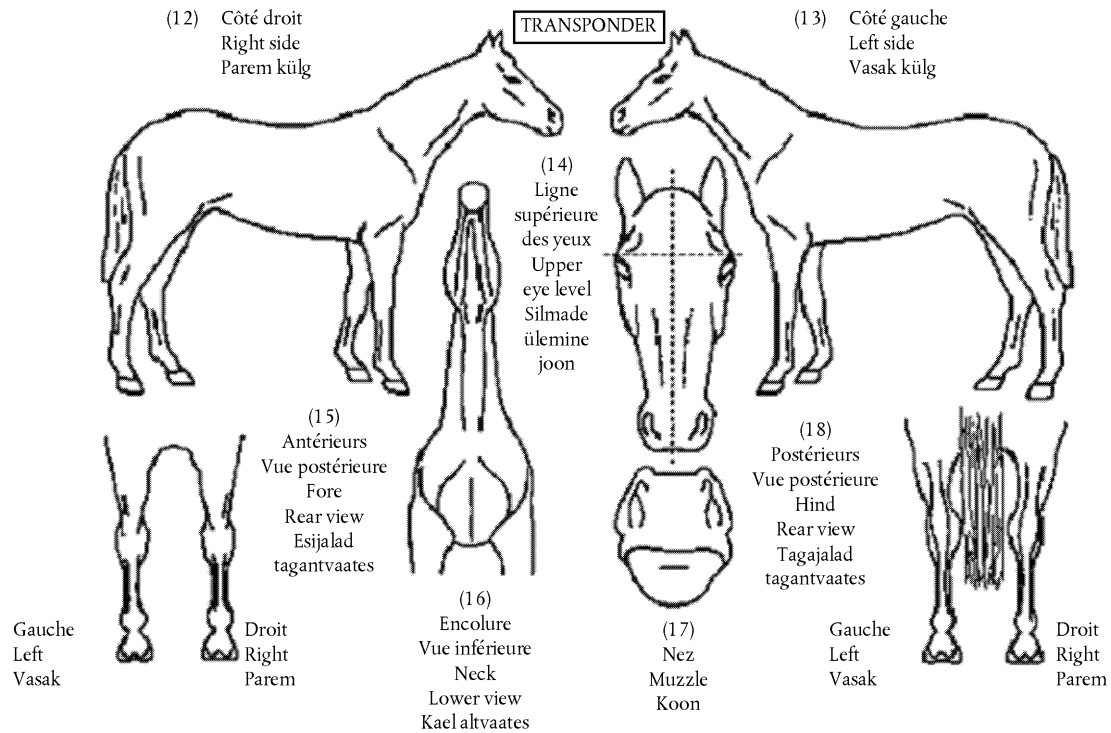
Partie A – Données d'identification**Part A – Identification details****A osa – Identifitseerimisandmed**

<p>(1)(a) Espèce/Species/Liik:</p> <p>(1)(b) Sexe/Sex/Sugu:</p>	<p>(4) Numéro unique d'identification valable à vie (15 chiffres)/Unique Life Number: (15 digits)/Unikaalne elunumber (15kohaline):</p> <p>□□□-□□□-□□□□□□□□□□</p>
<p>(2)(a) Date de naissance/Date of birth/Sünnikuupäev:</p> <p>(2)(b) Pays de naissance/Country of birth/Sünniriik:</p>	<p>(5) Code du transpondeur (si disponible)/Transponder code (where available)/Transpondri kood (olemasolu korral):</p> <p>□□□ □□□ □□□ □□□ □□□</p>
<p>(3) Signalement/Description/Kirjeldus:</p> <p>(3)(a) Robe/Colour/Värvus:</p> <p>(3)(b) Tête/Head/Pea:</p> <p>(3)(c) Ant. G/Foreleg L/Esijalg V:</p> <p>(3)(d) Ant. D/Foreleg R/Esijalg P:</p> <p>(3)(e) Post G/Hindleg L/Tagajalg V:</p> <p>(3)(f) Post D/Hindleg R/Tagajalg P:</p> <p>(3)(g) Corps/Body/Kere:</p> <p>(3)(h) Marques/Markings/Tunnused:</p>	<p>Système de lecture (si différent de ISO 11784)/Reading system (if not ISO 11784)/Süsteem koodi lugemiseks (kui tegemist ei ole ISO standardiga 11784):</p> <p>Code-barres (optionnel)/Bar-Code (optional)/Vöötkood (mittekohustuslik):</p> <p>(6) Méthode alternative de vérification d'identité (si applicable)/Alternative method of identity verification (if applicable)/Identsuskontrolli alternatiivmeetod (kui on kohaldatud):</p> <p>(7) Informations sur toute autre méthode appropriée donnant des garanties pour vérifier l'identité de l'animal (groupe sanguin/code ADN) (optionnel)/Information on any other appropriate method providing guarantees to verify the identity of the animal (blood group/DNA code) (optional)/Teave mis tahes muu sobiva meetodi kohta, mis tagab looma identifitseerimise (veregrupp/DNA-kood) (mittekohustuslik):</p> <p>(8) Nom et adresse du destinataire du document/Name and address of person to whom document is issued/Isiku nimi ja aadress, kellele identifitseerimisdokument väljastatakse:</p>
<p>(9) Date/Date/Kuupäev:</p> <p>(10) Lieu/Place/Koht:</p>	<p>(11) Signature de la personne qualifiée (nom en lettres capitales)/Signature of qualified person (name in capital letters)/Kvalifitseeritud isiku allkiri (nimi trükitähtedega):</p> <p>Cachet de l'organisme émetteur ou de l'autorité compétente/stamp of issuing body or competent authority/Identifitseerimisdokumente väljastava asutuse või pädeva asutuse pitser:</p>

Partie B – Signalement graphique

Part B – Outline Diagram

B osa – Joonis

Signature et cachet du vétérinaire ou de la personne qualifiée ou de l'autorité compétente (nom en lettres capitales)/
Signature and stamp of the veterinarian or qualified person or competent authority (name in capital letters)/
Veterinaararsti või kvalifitseeritud isiku või pädeva asutuse allkiri ja pitsers (nimi trükitähtedega):

Märkus identifitseerimisdokumente väljastavale asutusele [ei trükita identifitseerimisdokumendile]: joonis võib käesolevast näidisjoonisest veidi erineda, kui see on võetud kasutusele enne käesoleva määruse jõustumist.

II JAGU

Administration de médicaments vétérinaires
Administration of veterinary medicinal products
Veterinaarravimite manustamine

Numéro unique d'identification valable à vie:

Unique life number:

Unikaalne elunumber:

□□□-□□□-□□□□□□□□

Partie I/Part I/I osa

Date et lieu de délivrance de la présente section ⁽¹⁾/Date and place of issue of this Section ⁽¹⁾/Käesoleva jao väljastamiskuupäev ja -koht ⁽¹⁾: .....

Organisme émetteur de la présente section du document d'identification ⁽¹⁾/Issuing body for this Section of the identification document ⁽¹⁾/Identifitseerimisdokumendi käesoleva jao väljastanud asutus ⁽¹⁾: .....

Partie II/Part II/II osa

Remarque/Note/Märkus: **L'équidé n'est pas destiné à l'abattage pour la consommation humaine/The equine animal is not intended for slaughter for human consumption/Hobuslane ei ole ette nähtud inimtoiduks tapmiseks**

Par conséquent, l'équidé peut recevoir des médicaments vétérinaires autorisés conformément à l'article 6, paragraphe 3, de la directive 2001/82/CE ou administrés conformément à l'article 10, paragraphe 2, de ladite directive. / The equine animal may therefore undergo the administration of veterinary medicinal products authorised in accordance with Article 6(3) of Directive 2001/82/EC or administered in accordance with Article 10(2) of that Directive. / Hobuslasele võidakse seepärast manustada veterinaarravimeid, mida on lubatud kasutada kooskõlas direktiivi 2001/82/EÜ artikli 6 lõikega 3 või mida manustatakse kooskõlas kõnealuse direktiivi artikli 10 lõikega 2.

Je soussigné, propriétaire ⁽²⁾/représentant du propriétaire ⁽²⁾/détenteur ⁽²⁾/organisme émetteur ⁽²⁾/autorité compétente ⁽²⁾, déclare que l'animal décrit dans le présent document d'identification n'est pas destiné à l'abattage pour la consommation humaine./I, the undersigned owner ⁽²⁾/representative of the owner ⁽²⁾/keeper ⁽²⁾/issuing body ⁽²⁾/competent authority ⁽²⁾ declare that the equine animal described in this identification document is not intended for slaughter for human consumption./Mina, allakirjutanud loomaomanik ⁽²⁾/omaniku esindaja ⁽²⁾/loomapidaja ⁽²⁾ identifitseerimisdokumente väljastav asutus ⁽²⁾/pädev asutus ⁽²⁾ kinnitan, et käesolevas identifitseerimisdokumendis kirjeldatud hobuslane ei ole ette nähtud inimtoiduks tapmiseks.

Date et lieu/Date and place/Kuupäev ja koht: Nom (en lettres capitales) et signature du propriétaire de l'animal, de son représentant ou du détenteur de l'animal ⁽²⁾/Name (in capital letters) and signature of the owner, representative of the owner or keeper of the animal ⁽²⁾/Loomaomaniku, omaniku esindaja või loomapidaja ⁽²⁾ nimi trükitähtedega: Nom (en lettres capitales) et signature du vétérinaire responsable procédant conformément à l'article 10, paragraphe 2, de la directive 2001/82/CE ⁽²⁾/Name (in capital letters) and signature of the veterinarian responsible acting in accordance with Article 10(2) of Directive 2001/82/EC ⁽²⁾/Direktiivi 2001/82/EÜ artikli 10 lõikega 2 kooskõlas tegutseva vastutava veterinaararsti nimi trükitähtedega ja allkiri ⁽²⁾:

Organisme émetteur ⁽²⁾ ou autorité compétente ⁽²⁾/Issuing body ⁽²⁾ or competent authority ⁽²⁾/Identifitseerimisdokumente väljastav asutus ⁽²⁾ või pädev asutus ⁽²⁾: Nom (en lettres capitales) et signature de la personne responsable ⁽²⁾/Name (in capital letters) and signature of the person responsible ⁽²⁾/Vastutava isiku nimi trükitähtedega ja allkiri ⁽²⁾:

Remarque/Note/Märkus: **L'équidé est destiné à l'abattage pour la consommation humaine./The equine animal is intended for slaughter for human consumption. / Hobuslane ei ole ette nähtud inimtoiduks tapmiseks.**

Sans préjudice du règlement (CE) n° 470/2009 ni de la directive 96/22/CE, l'équidé peut faire l'objet d'un traitement médicamenteux conformément à l'article 10, paragraphe 3, de la directive 2001/82/CE à condition que l'équidé ainsi traité ne soit abattu en vue de la consommation humaine qu'au terme d'un temps d'attente général de six mois suivant la date de la dernière administration de substances listées conformément à l'article 10, paragraphe 3, de ladite directive./Without prejudice to Regulation (EC) No 470/2009 and Directive 96/22/EC, the equine animal may be subject to medical treatment in accordance with Article 10(3) of Directive 2001/82/EC under the condition that the equine animal so treated may only be slaughtered for human consumption after the end of the general withdrawal period of six months following the date of last administration of the substances listed in accordance with Article 10(3) of that Directive./Ilma et see piiraks määruse (EÜ) nr 470/2009 ja direktiivi 96/22/EÜ kohaldamist, võib hobuslast ravidava vastavalt direktiivi 2001/82/EÜ artikli 10 lõikele 3, tingimusel et sel viisil ravitud hobuslasi võib inimtoiduks tappa üksnes pärast seda, kui on lõppenud kuuekuuline üldine keeluaeg, mis algab pärast kõnealuse direktiivi artikli 10 lõike 3 kohaselt kehtestatud nimekirja ainete viimase manustamise kuupäeva.

ENREGISTREMENT DE LA MÉDICATION / MEDICATION RECORD / MANUSTATUD RAVIMID

Date de la dernière administration, telle que prescrite, conformément à l'article 10, paragraphe 3, de la directive 2001/82/CE ⁽²⁾ /Date of last administration, as prescribed, in accordance with Article 10(3) of Directive 2001/82/EC ⁽²⁾ /Retsepti järgi manustamise viimane kuupäev direktiivi 2001/82/EÜ artikli 10 lõike 3 kohaselt ⁽²⁾	Lieu/Place/Koht — Code pays/country code/Riigitähis — Code postal/Postal code/Sihtnumber — Lieu/Place/Koht	Substance(s) fondamentale(s) incorporée(s) dans le médicament vétérinaire administré conformément à l'article 10, paragraphe 3, de la directive 2001/82/CE, comme mentionné dans la première colonne ⁽²⁾ ⁽³⁾ ⁽⁴⁾ / Essential substance(s) incorporated in the veterinary medicinal product administered in accordance with Article 10(3) of Directive 2001/82/EC as mentioned in first column ⁽²⁾ ⁽³⁾ ⁽⁴⁾ /Oluline aine/olulised ained veterinaaravimi koostises, mida manustatakse kooskõlas esimeses veerus nimetatud direktiivi 2001/82/EÜ artikli 10 lõikega ⁽²⁾ ⁽³⁾ ⁽⁴⁾	Vétérinaire responsable appliquant et/ou prescrivant le traitement médicamenteux/Veterinarian responsible applying and/or prescribing administration of veterinary medicinal product/Veterinaaravimi manustamise ja/või selle retsepti kirjutamise eest vastutav veterinaararst	
			Nom/Name/Nimi ⁽⁵⁾ :	Signature/Signature/ Allkiri:
ou/or/või	ou/or/või	ou/or/või	Adresse/Address/Aadress ⁽⁵⁾ :	
			Code postal/Postal code/Sihtnumber ⁽⁵⁾ :	
			Lieu/Place/Koht ⁽⁵⁾ :	
Date de la suspension conformément à l'article 31, paragraphe 2, du règlement d'exécution (UE) 2015/262 ⁽²⁾ ⁽⁷⁾ ⁽⁸⁾ / Date of suspension in accordance with Article 31(2) of Implementing Regulation (EU) 2015/262 ⁽²⁾ ⁽⁷⁾ ⁽⁸⁾ / Peatamise kuupäev rakendusmääruse (EL) 2015/262 ⁽²⁾ ⁽⁷⁾ ⁽⁸⁾ artikli 31 lõike 2 kohaselt		Suspension conformément à l'article 31, paragraphe 2, du règlement d'exécution (UE) 2015/262 ⁽²⁾ ⁽⁷⁾ ⁽⁸⁾ / Suspension in accordance with Article 31(2) of Implementing Regulation (EU) 2015/262 ⁽²⁾ ⁽⁷⁾ ⁽⁸⁾ / Peatamine rakendusmääruse (EL) 2015/262 ⁽²⁾ ⁽⁷⁾ ⁽⁸⁾ artikli 31 lõike 2 kohaselt	Téléphone/Telephone/Telefon ⁽⁶⁾ :	
			.....	

ou/or/või		ou/or/või		
Date d'invalidation conformément à l'article 37, paragraphe 3(b), du Règlement d'exécution (UE) 2015/262 ⁽²⁾ ⁽³⁾ /Date of invalidation in accordance with Article 37(3)(b) of Implementing Regulation (EU) 2015/262 ⁽²⁾ ⁽³⁾ /Kehtetuks tunnistamise kuupäev rakendusmääruse (EL) 2015/262 ⁽²⁾ ⁽³⁾ artikli 37 lõike 3 punkti b kohaselt [pp/kk/aaaa]		Invalidation conformément à l'article 37, paragraphe 3, point b), du règlement d'exécution (UE) 2015/262 ⁽²⁾ ⁽³⁾ /Invalidation in accordance with Article 37(3)(b) of Implementing Regulation (EU) 2015/262 ⁽²⁾ ⁽³⁾ /Kehtetuks tunnistamine rakendusmääruse (EL) 2015/262 ⁽²⁾ ⁽³⁾ artikli 37 lõike 3 punkti b kohaselt		

- ⁽¹⁾ Information à ne fournir que si la présente section est délivrée à une autre date que la section I./Information only required if this Section is issued at a different date than Section I./Teave on vajalik üksnes juhul, kui käesolev jagu väljastatakse muul kuupäeval kui I jagu.
- ⁽²⁾ Biffer les mentions inutiles./Delete what is not applicable./Mittevajalik maha tõmmata.
- ⁽³⁾ Il est indispensable de spécifier les substances en se fondant sur la liste de substances établie conformément à l'article 10, paragraphe 3, de la directive 2001/82/CE./Specification of substances against list of substances established in accordance with Article 10(3) of Directive 2001/82/EC is compulsory./Kohustuslik on esitada direktiivi 2001/82/EÜ artikli 10 lõike 3 kohaselt kehtestatud ainete loetelu põhjal ainete täpsed andmed.
- ⁽⁴⁾ Les informations relatives à d'autres médicaments vétérinaires administrés conformément à la directive 2001/82/CE sont facultatives./Information on other veterinary medicinal products administered in accordance with Directive 2001/82/EC is optional./Teave muude direktiiviiga 2001/82/EÜ kooskõlas manustatavate veterinaaravimite kohta on vabatahtlik.
- ⁽⁵⁾ Nom, adresse, code postal et lieu (en lettres capitales)./Name, address, postal code and place (in capital letters)./Nimi, aadress, sihtnumber ja koht trükitähtedega.
- ⁽⁶⁾ Numéro de téléphone selon le modèle [+ code pays (code régional) numéro]./Telephone in format [+ country code (regional code) number]./Telefoninumber vormingus [+ riigi suunakood (piirkonna kood) number].
- ⁽⁷⁾ En cas de suspension pour une période de six mois du statut de l'équidé comme animal destiné à l'abattage pour la consommation humaine conformément à l'article 31, paragraphe 2, du règlement d'exécution (UE) 2015/262, indiquer la date de commencement de la période de suspension dans la première colonne et la mention „Article 31, paragraphe 2” dans la troisième colonne./In the case of a suspension for six months of the status of the equine animal as intended for slaughter for human consumption in accordance with Article 31(2) of Implementing Regulation (EU) 2015/262, enter date of beginning of the suspension in first column and the words: „Article 31(2)” in the third column./Kui hobuslase staatus ettenähtuna inimtoiduks tapmiseks peatatakse kuueks kuuks rakendusmääruse (EL) 2015/262 artikli 31 lõike 2 kohaselt, sisestada esimesse veergu peatamise kuupäev ja kolmandasse veergu järgmine tekst: „artikli 31 lõige 2”.
- ⁽⁸⁾ L'impression de cette référence n'est obligatoire que pour les duplicata de document d'identification délivrés conformément à l'article 31 du règlement d'exécution (UE) 2015/262./The print of this reference is only mandatory for duplicate identification documents issued in accordance with Article 31 of Implementing Regulation (EU) 2015/262./Selle viite trükkimine on kohustuslik ainult identifitseerimisdokumentide duplikaatide puhul, mis on väljastatud kooskõlas rakendusmääruse (EL) 2015/262 artikliga 31.
- ⁽⁹⁾ En cas d'invalidation de la partie III de la section II conformément à l'article 37, paragraphe 3, point b), du règlement d'exécution (UE) 2015/262, indiquer la mention „Article 37, paragraphe 3, point b)” dans la troisième colonne./In the case of invalidation of Part III of Section II in accordance with Article 37(3)(b) of Implementing Regulation (EU) 2015/262 enter the words „Article 37(3)(b)”./Identifitseerimisdokumendi II jao III osa kehtetuks tunnistamise korral rakendusmääruse (EL) 2015/262 artikli 37 lõike 3 punkti b kohaselt sisestada sõnad „artikli 37 lõike 3 punkt b”.

SUSPENSION/RÉTABLISSEMENT DE LA VALIDITÉ DU DOCUMENT D'IDENTIFICATION POUR LES MOUVEMENTS D'ÉQUIDÉS

conformément à l'article 4, paragraphe 4, point a), de la directive 2009/156/CE

SUSPENSION/RE-ESTABLISHMENT OF VALIDITY OF THE IDENTIFICATION DOCUMENT FOR MOVEMENT OF EQUIDAE

in accordance with Article 4(4)(a) of Directive 2009/156/EC

DOKUMENDI KEHTETUKS TUNNISTAMINE/KEHTIVUSE TAASTAMINE SEOSSE HOBUSLASTE LIIKUMISEGA

kooskõlas direktiivi 2009/156/EÜ artikli 4 lõike 4 punktiga a

Date/Date/ Kuupäev	Lieu/Place/ Koht	Validité du document/Validity of the document/ Dokumendi kehtivus		Maladie/Disease/Taud(id) [insérer chiffre comme indiqué ci-dessous/insert figure as mentioned below/lisada järgnevatest sobiv number]	Nom (en lettres capitales) et signature du vétérinaire officiel/Name (in capital letters) and signature of official veterinarian/Vete- rinaarjärelevalve ametniku nimi trükitähte- dega ja allkiri
		Validité suspendue/Vali- dity suspended/Kehtivus peatatud	Validité rétablie/Validity re-established/Kehtivus taastatud		

MALADIES À DÉCLARATION OBLIGATOIRE/COMPULSORILY NOTIFIABLE DISEASES/TEATAMISKOHUSTUSLIKUD TAUIDID

1. Peste équine/African horse sickness/Hobuste Aafrika katk	5. Encéphalomyélites équines (sous toutes leurs formes, y compris l'EEV)/Equine encephalomyelitis (all types including VEE)/Hobuste entsefalomüeliit (kõik tüübid, sealhulgas hobuste Venezuela entsefalomüeliit)
2. Stomatite vésiculeuse/Vesicular stomatitis/Vesikulaarne stomatiit	6. Anémie infectieuse des équidés/Equine infectious anaemia/Hobuste nakkav kehvveresus
3. Dourine/Dourine/Kargtaud	7. Rage/Rabies/Marutaud
4. Morve/Glanders/Malleus	8. Fièvre charbonneuse/Anthrax/Siberi katk

Renseignements relatifs au droit de propriété**Details of ownership****Omaniku andmed**

1. Pour les compétitions relevant de la Fédération équestre internationale (FEI), la nationalité du cheval est celle de son propriétaire. 2. En cas de changement de propriétaire, le document d'identification doit être immédiatement déposé auprès de l'organisation, l'association ou le service officiel l'ayant délivré avec le nom et l'adresse du nouveau propriétaire afin de le lui transmettre après réenregistrement. 3. S'il y a plus d'un propriétaire ou si le cheval appartient à une société, le nom et la nationalité de la personne responsable du cheval doivent être inscrits dans le document d'identification. Si les propriétaires sont de nationalités différentes, ils doivent préciser la nationalité du cheval. 4. Lorsque la FEI approuve la location d'un cheval par une fédération équestre nationale, les détails de la transaction doivent être enregistrés par la fédération équestre nationale concernée.	1. For competition purposes under the auspices of the, Fédération équestre internationale (FEI) the nationality of the horse shall be that of its owner. 2. On change of ownership the identification document must immediately be lodged with the issuing body, organisation, association or official service, giving the name and address of the new owner, for re-registration and forwarding to the new owner. 3. If there is more than one owner or the horse is owned by a company, then the name of the individual responsible for the horse must be entered in the identification document together with his nationality. If the owners are of different nationalities, they have to determine the nationality of the horse. 4. When the FEI approves the leasing of a horse by a national equestrian federation, the details of these transactions must be recorded by the national equestrian federation concerned.	1. Võistlemisel Rahvusvahelise Ratsaspordi Föderatsiooni (Fédération équestre internationale – FEI) egiidi all on hobuse riikkondsus sama mis omaniku kodakondsus. 2. Omaniku muutumise korral tuleb identifitseerimisdokument ümberregistreerimiseks ja uuele omanikule edastamiseks viivitamata esitada identifitseerimisdokumente väljastavale asutusele, organisatsioonile, ühendusele või ametiasutusele, esitades uue omaniku nime ja aadressi. 3. Kui omanikke on mitu või kui omanikuks on äriühing, tuleb identifitseerimisdokumenti märkida hobuse eest vastutava isiku nimi ja kodakondsus. Kui omanikel on erinev kodakondsus, peavad nad otsustama, milline on hobuse riikkondsus. 4. Kui Rahvusvaheline Ratsaspordi Föderatsioon kiidab heaks hobuse rentimise riiklikule ratsaspordiliidule, peab asjaomane riiklik ratsaspordiliit tehingu üksikasjad registreerima.

Date d'enregistrement par l'organisation, l'association ou le service officiel/Date of registration by the organisation, association, or official service/Organisatsiooni, ühenduse või ametiasutuse poolt registreerimise kuupäev	Nom du propriétaire/Name of owner/Omaniku nimi	Adresse du propriétaire/Address of owner/Omaniku aadress	Nationalité du propriétaire/Nationality of owner/Omaniku kodakondsus	Signature du propriétaire/Signature of owner/Omaniku allkiri	Cachet de l'organisation, association ou service officiel et signature/Stamp of the organisation, association or official service and signature/Organisatsiooni, ühenduse või ametiasutuse pitser ja allkiri

Märkus identifitseerimisdokumente väljastavale asutusele [ei triikita identifitseerimisdokumendile]: käesoleva jao punktidesse 3 ja 4 või nende osadesse triikitakse üksnes tekst, mis vastab direktiivi 2009/156/EÜ artikli 2 punktis c osutatud organisatsioonide eeskirjadele.

V JAGU

Certificat d'origine
Certificate of Origin
Päritolusertifikaat

(1) Nom/Name/Nimi:	(2) Nom commercial/Commercial name/Kaubanduslik nimetus:
(3) Race/Breed/Tõug:	(4) Classe dans le livre généalogique/Studbook class/Tõuraamatu klass:
(5) Père génétique/Genetic sire/Geneetiline isa:	(5)(a) Grand-père/Grandsire/Vanaisa:
(6) Mère génétique/Genetic dam/Geneetiline ema:	(6)(a) Grand-père/Grandsire/Vanaisa:
(7) Lieu de naissance/Place of birth/Sünnikoht:	Remarque/ Pedigree (s'il y a lieu sur une page supplémentaire)/Pedigree (if appropriate on additional page)/Eellastabel (vajaduse korral eraldi lehel):
(8) Naisseur(s)/Breeder(s)/Aretaja(d):	
(9) Certificat d'origine validé/Certificate of origin validated/Päritolusertifikaadi kinnitamise kuupäev: Par/by/Päritolusertifikaadi kinnitaja nimi:	(10)(a) Nom de l'organisme émetteur/Name of the issuing body/Identifitseerimisdokumente väljastava asutuse nimi: (10)(b) Adresse/Address/Aadress:
(10)(c) N° de téléphone/Telephone number/Telefoninumber:	(10)(d) N° de télécopie ou e-mail:/Fax-number or e-mail:/Faks või e-post:
(10)(e) Cachet/Stamp/Pitser:	(10)(f) Signature: (nom (en lettres capitales) et qualité du signataire)/Signature: (Name (in capital letters) and capacity of signatory)/Allkiri: (allakirjutaja nimi trükitähtedega ja ametinimetus)

Märkus identifitseerimisdokumente väljastavale asutusele [ei trükita identifitseerimisdokumendile]: paigutus võib näidise omast erineda, kui on tagatud nõutav teave.

X JAGU

Conditions sanitaires de base [article 4, paragraphe 4), point a), de la directive 2009/156/CE]**Ces conditions ne s'appliquent pas à l'entrée dans l'Union européenne****Basic health conditions (Article 4(4)(a) of Directive 2009/156/EC)****These conditions are not valid to enter the European Union****Üldised tervishoiunõuded (direktiivi 2009/156/EÜ artikli 4 lõike 4 punkt a)****Tingimused ei kehti Euroopa Liidu tolliterritooriumile sisenemisel**

Sauf si la validité du document d'identification est suspendue pour les mouvements par une mention portée à la section III ou si un certificat sanitaire distinct est délivré pour des raisons épidémiologiques particulières, telles que mentionnées ci-dessous, l'équidé identifié à la section I ne peut être déplacé sur le territoire d'un État membre de l'Union européenne qu'aux conditions suivantes;/Unless the identification document is invalidated for movement purposes by virtue of a valid entry in Section III or a separate health certificate is issued for particular epidemiological reasons as mentioned below, the equine animal identified in Section I shall only be moved on the territory of a Member State of the European Union under the following conditions;/Kui identifitseerimisdokumenti ei ole seoses liikumisega kehtetuks tunnistatud III jakku tehtud kehtiva kandega või ei ole väljastatud teatavatel allpool nimetatud epidemioloogilistel põhjustel eraldi veterinaarsertifikaati, võib I jaos identifitseeritud hobuslast viia Euroopa Liidu liikmesriigi territooriumile ainult järgmistel tingimustel:

- a) il n'est pas destiné à l'abattage dans le cadre d'un programme national d'éradication d'une maladie transmissible/it is not intended for slaughter under a national eradication programme for a transmissible disease/hobuslane ei kuulu riikliku nakkushaiguste likvideerimise programmi alusel tapmisele;
- b) il ne provient pas d'une exploitation faisant l'objet de mesures de restriction pour des motifs de police sanitaire et n'a pas été en contact avec des équidés d'une telle exploitation/it does not come from a holding subject to restrictions for animal health reasons and has not been in contact with equidae on such a holding/hobuslane ei ole pärit ettevõttest, mille suhtes kohaldatakse loomatervishoiu kaalutustel piiranguid, ega ole sellistest ettevõtetest pärit hobuslastega kokku puutunud;
- c) il ne provient pas d'une zone faisant l'objet de mesures de restriction en ce qui concerne la peste équine/it does not come from an area subject to restrictions for African horse sickness/hobuslane ei ole pärit piirkonnast, mille suhtes kehtivad hobuste Aafrika katku tõttu kehtestatud piirangud.

Date/Date/ Kuupäev	Lieu/Place/ Koht	Pour des raisons épidémiologiques particulières, un certificat sanitaire séparé accompagne le présent document d'identification/For particular epidemiological reasons, a separate health certificate accompanies this identification document/Teatavatel epidemioloogilistel põhjustel on identifitseerimisdokumendiga kaasas eraldi veterinaarsertifikaat	Nom (en lettres capitales) et signature du vétérinaire officiel/Name (in capital letters) and signature of official veterinarian/Veterinaarjärevalve ametniku nimi trükitähtedega ja allkiri
		Oui/Yes/Jah Non/No/Ei Remarque/Note/Märkus: Barrer la mention inutile/Delete as appropriate/Mittevajalik maha tõmmata	
		Oui/Yes/Jah Non/No/Ei Remarque/Note/Märkus: Barrer la mention inutile/Delete as appropriate/Mittevajalik maha tõmmata	
		Oui/Yes/Jah Non/No/Ei Remarque/Note/Märkus: Barrer la mention inutile/Delete as appropriate/Mittevajalik maha tõmmata	

XI JAGU

Châtaignes

Pour tous les chevaux ne présentant aucune marque et ayant moins de trois épis, le contour de chaque châtaigne doit être dessiné dans le carré correspondant.

Chestnuts

The outline of each chestnut must be drawn in the appropriate square for all horses without markings and with less than three whorls.

Kastanid

Iga kastani piirjooned tuleb joonistada sobivasse kasti iga hobuse puhul, kellel ei ole tunnuseid ja kellel on alla kolme pöörise.

Antérieur droit/Foreleg Right/Parem esijalg	Postérieur droit/Hindleg Right/Parem tagajalg
Antérieur gauche/Foreleg Left/Vasak esijalg	Postérieur gauche/Hindleg Left/Vasak tagajalg

2. OSA**Lisanõuded hobuslase identifitseerimisdokumendile**

Identifitseerimisdokument peab vastama järgmistele lisanõuetele:

- identifitseerimisdokument peab olema trükitud passina suurusega vähemalt A5 (210 × 148 mm);
- identifitseerimisdokumendil peab olema piisavat kaitset pakkuv esi- ja tagakaas, millele võib olla pressitud väljastava asutuse reljeeflogo ning mille tagakaane siseküljel võib olla tasku, kuhu saab panna vastavalt vajadusele identifitseerimisdokumendi IV–XI jao lehekülgi;
- identifitseerimisdokumendi vähemalt I–III jagu peavad olema masinaga needitud, et vältida lehekülgede eemaldamist või asendamist pettuse eesmärgil;
- seerianumbrite kasutamise korral tuleb vähemalt I–III jagu trükkida lehekülgedele, millel on identifitseerimisdokumendi seerianumber;
- vähemalt jao I–III iga lehekülj tuleb nummerdada vormis „lehekülje number/lehekülgede koguarv“;
- I jao A osa tuleb pärast nõutud teabe sisestamist katta läbipaistva laminaatkilega, välja arvatud juhul, kui väljastav asutus trükkib identifitseerimisdokumendi I jao nii, et selle muutmine on pärast nõutud teabe sisestamist välistatud;
- identifitseerimisdokumenti on trükitud 1. osas nõutud üldised juhised.

II LISA

Kiipkaardil talletatud teave

Kiipkaart peab sisaldama vähemalt järgmisi andmeid:

1. Nähtav teave:

- väljaandja,
- unikaalne elunumber,
- nimi,
- sugu,
- värvus,
- transpondri edastatava koodi 15 viimast kohta (olemasolu korral),
- hobuslase foto.

2. Elektrooniline teave, millele pääseb juurde standardse tarkvara abil:

- vähemalt identifitseerimisdokumendi I jao A osas olev kogu kohustuslik teave.
